

yeniden milli

MUCADELE

milletim
için
yalvarıyorum
yarabbi...

RAMAZAN AYI MÜ'MİNLERE MÜBAREK OLSUN

26 EKİM-1 KASIM 1971

YIL 4 SAYI: 91

DİŞ BASINDAN SEÇMELER

NATO'nun Kuzeyinde Sovyet Kuşatması

Sovyetler Birliği ile Norveç'in müşterek kıyılarındaki bulunduğu Kuzey denizi kıyılarındaki 400 kişilik Sovyet savunma kuvveti sık sık müşkül bir duruma düşmektedir. Radarlarda, 300 mil uzakta Sovyetlerin askeri tatbikatlarını izlemektedir. Sovyet savaş oyunlarında hücum edenler, galip, savunulanlar ise mağlup olmaktadır. Norveç'in kuzey ucundan B. Almanya'nın Baltık kıyılarına kadar uzanan NATO'nun kuzey kanadında Sovyet tehlikesi gittikçe büyümektedir. Sovyetler bu bölgede NATO kuvvetlerinden karada dört katı, havada 7 katı, denizde 6 katı daha fazla kuvvet bulundurmaktadır.

Bölgeyi gezen TIME, muhabirinin, raporuna göre Ruslar, Kuzey kanat ta askeri güçlerini açıkça teşhir etmektedirler. Önümüzdeki yirmi yıl içinde siyasi hedeflerine vassal olabilmek için askeri güçlerini baskı unsuru olarak kullanmayı düşünmektedirler.

Bölgenin buzla kaplı kısımlarında Rusların askeri üstünlüğü açıkça görülmektedir. 1962 Küba krizinden sonra, Sovyet donanması harp gücünü artırmıştır.

Moskova'nın büyüyen deniz gücü, uzun zamandan beri, Akdeniz ve Hint Okyanusunda dikkati çekmektedir. Fakat işin gerçek tarafı sudur ki, 2. ci dünya harbinden sonra, Sovyetlerin en küçük deniz kuvveti olan kuzey filosu, en kuvvetli ve büyük filosu olmuştur.

Kuzey filusunda 65 den fazlası nükleer gücü taşıyan 160 denizaltı, 400 su üstü gemisi bulunmaktadır. Bu rakamlara Baltık denizinde bulunan gemilerle, Doğu Almanya ve Polonya'nın donanmaları dahil değildir. Buna karşılık Amerika'nın bütün Atlantik filosu, 358 gemidir ki bunlardan 40-50'si Akdeniz'deki 6. Filoya bağlıdır.

1968 den bu yana Amerika Birleşik Devletleri gemilerinde yüzde 25, insan gücünde yüzde 19 nisbetinde indirim yapmıştır. Gelecek yaza kadar da 10 geminin daha Amerikan Deniz Kuvvetlerinden ayrılması planlanmıştır.

Norveçli amiral Maknebraadland USA'ya tehlike Vietnam'dan veya Orta Avrupa'dan gelmemektedir. Tehlike kuzey denizinden gelmektedir.

Sovyet tehdidi, katı harp terimle-

ri içinde değil fakat jeopolitik bir mesele olarak ele alınmalıdır. Nitekim savunma bakanı Melvin Laird şunları söylemiştir:

«Sovyetler, super bir askeri güce malik olurlarsa siyasi hedeflerine silâh kullanmaksızın, vassal olabilirler, stratejik ehemmiyeti bulunan Kefla tooverkill için bir askeri avantaj yoktur. Fakat politik kazançlar ise hadsiz hesabsızdır.»

İngiliz Başbakanı Edward Heath, geçenlerde avam kamarasında yaptığı bir konuşmada bu hususa temas ederek şunları söylemişti:

«Batı Avrupa, askeri güç bakımından Sovyetlere kıyasla daha az güçlüdür ve bu farkı üstün bir strateji ile yok etme şansına da sahip değildir.»

Süper askeri bir gücün tehdidi ile desteklenen ve tatbik edilen politik baskı, açıkta kalan müttefiklerden birisini tarafsızlığa itebilir. Sonra bir küçük parçalara ayrılma ameliyesi ve arkasından Sovyetlerin NATO üyesi olan ülkelere ve hattâ Atlantik'e doğru Sovyet yarım küresinin genişlemesi başlayabilir.»

Bu baskı, NATO'nun kuzey kanadında açıkta kalmış bir üye olan Norveç'e uygulanmaktadır. Geçen on yıl zarfında, Sovyet donanması büyük tatbikatlar yapmış, NATO ülkeleri ile hiç bir kara bağlantısı olmayan Norveç'i tehdit altına almıştır. Böylece Norveç dalgalarına hükmeden herhangi bir devletin merhametine kalmıştır.

Norveç dış siyaset enstitüsü direktörü Johan Jorgen Holst, Sovyetlerin deniz savunma hattını İzlanda ve Faeroes'a kadar genişletmek niyetinde olduklarına dikkati çekmiştir. Bu halde Norveç denizi yerine bir «Sovyet gölü» ortaya çıkacaktır.

Bir dereceye kadar -az da olsa- Sovyetler Danimarka'ya da gözlerini çevirmişlerdir ki NATO'nun burada ki görevi muhtemel bir çatışmada Baltık'dan bir menfez açmaktır. Sovyetler şimdi Baltık denizini komünist deniz olarak addediyorlar.

Geçen Ağustos ayında, Sovyet Baltık filosu komutanı Amiral LV Mizhin, Kopenhagen'de Baltık'ta bir Amerikan kruvazörünün seyratmesinden ve Batı Almanya donanmasının Baltık'ta savaş manevraları yapma-

— Rusya'nın Atlantik'te kuvvet durumunu gösteren harita.

sından şikâyetçi olmuştur.

NATO'nun kuzey kesiminde en önemli savunma üslerinden birisi olan İzlanda adasının NATO'nun elinden çıkmasına ramak kalmıştır ve Rusya en önemli zaferlerinden birisini kazanmak üzeredir. İzlanda'dan Amerikan yetkilileri, Ruslarla Færøce Kanalı'ndan Danimarka Boğazı'na kadar göz hapsine alabilmekte ve Amerikan şehirlerini hedef almış Polaris tipi füzeleri inceleyebilmektedirler. Geçen Temmuz ayında içinde iki komünist bulunan yeni azlanda koalisyon hükümeti Amerikalılardan viki üssünü bırakmalarını istemiştir. İstek üzerinde yapılan görüşmeler başlamıştır, fakat belki kesin bir anlaşmaya dört yılda varılabilir.

Kriz zamanlarında NATO hızla takviye etme stratejisine dayanmaktadır. Eğer Norveç veya İzlanda tehlikeye düşerse, Amerikan takviyesinin kuzey kesime ulaşması 10 güne iki hafta arasında değişir. Britanya askerleri için 10-20 gün arası ve Kanada için 30 gün Rus filoları tarafından kontrol edilen suların geçerek hedefine varacak olan bu takviye kuvvetlerindeki gecikme de bu tahmini günlerin içerisinde Rusların kuzey denizlerindeki deniz üstünlüğünün doğuracağı en büyük tehlike NATO'nun itibarı ve sonunda belki de üyeler arasındaki beraberliktir.

Ruslar hava ve kara kuvvetlerini, en az deniz kuvvetleri kadar mükemmel ve modernleştirmektedir. Devlet Bakanlığı, Sovyetlerin Ekspansionist (yavılmacı) bir ruh hali içinde olduğuna inanmaktadır. Fakat Amerikan sivasflerinin endişe etmekte olduğu durum, Moskova'nın bu ruh haliyle rağmen, konunun Avrupa'dan Amerikan askerlerinin kısmen

çekilmesi için baskıya devam edeceğidir.

Ruslar Washington'un problemlerinden haberdardır ve ihtimal bir konferansa davet edilebilir. Öte yandan Sovyetler Birliği, bir başka konferans için baskı uygulamaktadır. Avrupa'nın güvenliği konusunu kapsayacak olan bu konferans, gelecek yıl bu vakitlerde yapılacaktır. Böyle bir konferans, Doğu Avrupa'da mevcut statünün formalize edilmesi ile Sovyetlerin gayelerine hizmet edecek, Batı Avrupa da gevşeme atmosferini teşvik eden iki Almanya'nın ayrımı ve Amerika'da artan bir baskıya sebep olacaktır.

Amerika Birleşik Devletleri bir güvenlik toplantısını, Sovyetlerin propaganda tedbirleri olarak görmektedir. Fakat Washington bir defasında Berlin meselesinin çözümlenmiş olduğunu ve bunun konferans için bir mevzu olamayacağına işaret etmiştir.

Fakat Berlin meselesi çözüm'lenmiş midir? Gözlemciler önceden haber vermektedirler ki, nihai bir dört büyükler andlaşması gelecek yıl yapılmış olacaktır. Bununla beraber iki hafta evvel, Gromiko, Moskova'nın, Batı Almanya geçen sene Polonya ve Rusya ve imzaladığı saldırılmazlık paktını tasdik etmedikçe, Berlin andlaşmasına imza koymayacağını ima etmiştir. Brandt ise, Berlin meselesi için nihai bir çözüm yoluna gidilinceye kadar, iki paktın tasdiki hususunda baskı yapmayacağını açıklamıştır.

Gromiko'nun mübhem tehlikesi, Batı Almanya'ya Moskova'nın, andlaşmaları mümkün olduğu kadar cabuk tasdit edilmiş görmeyi intendiği yolunda dolambaçlı bir hatırlatmadan ibarettir.

TIME, 18 OCTOBER 1971

Dünyayı Üç

Parselleme Çabası

Ping - Pong takımının Kızıl Çin'i ziyareti vesile edilerek başlatılan ABD - Kızıl Çin yakınlaşması devam ededursun, Sovyetler de politik taaruzlarına aralıksız sürdürülmektedirler. İran'ın 2500 yılını kutlama merasimlerine Yüksek Prezidyum başkanı Podgram katılığını, başbakan Alexi Kosigin'in Kanada temasları talep etmektedir.

Dünya siyasi politikası çok hareketli bir devresini yaparken, Nixon'un akıl hocası ve beyaz sarayın özel danışmanı Prof. Alfred Henry Kissinger de Çin'e gerek Amerikan ve gerekse Avrupa basınından gizlenen earengiz bir

seyahat yapmaktadır. Yanında özel danışman olan Alman göçmeni yahudi danışman, Amerikanın, Sovyet ve Çin politikasını çizirken, beraberinde götürdüğü heyet azalarının isimlerini açıklamaktan özellikle kaçınmıştır. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Nixon'un muhtemelen mayıs ayından önce yapacağı ziyaretin an programı, Henry Kissinger ve Çu En Lay tarafından gizli pörüşme şeklinde hazırlanmaktadır. Nitekim genellikle Amerikan düşmanlığına katı bir şekilde alışırılmış Çin halkını ürktürmemek ve şekilde alıştırılmış prestijini sarımsamak maksadıyla, Kissinger'in Çin hava alanında karşılanmadığı belirtilmektedir.

Kissinger'in Kızıl Çin'de ne kadar kalacağı henüz bilinmemektedir. Seyahatin yapılacağı basına Kremlin tarafından intikal ettirilmiştir. Ancak heyetin kimlerden müteakkil olduğuna dair herhangi bir bilgi elde edilememiştir.

Rusya'da birkaç yıldan beri süregelen Slav -

yahudi kavgası, kismende olsa anti - semitizme yol açmış ve dünya yahudiliği aleyhindeki bu cereyanın durdurulabilmesinin tek çaresi olarak Kızıl Çin ve A.B.D.yi harekete geçirmek olduğu nu görmüştür. Şimdi A.B.D. - Çin yakınlaşması Rusya'daki anti - semitizme «dur» ihtarını ihtiva etmektedir.

Bugünlerde beynelmilel yahudiliğin dünyanın üç büyük kuvvetini kontrolü altına alma çabası çok veheli politik hareketlerle sürdürülmektedir. Rusya - ABD - ÇİN üçlüsü dünyayı hakimiyet bölgelerine ayırmanın ne «barış» denen bu parsellemeye bağlı tutulmanın çabası içindedir. Bu üç kuvvet anlaşılırsa barış vardır. Aksi halde dünya kan kokmaya devam edecek demektir. ABD - RUSYA arasındaki kırmızı telefon hattının daha iyi işletilmesi Kissinger'in Çin - ABD arasında yeni hatlar kurma gayretli milletlere hazırlanan esaret halkalarını güçlendirmek içindir.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 91

SAHİBİ :

Ömer Ziva Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon : 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç Aylık : 18 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç Aylık : 25 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BASÖZÜ

Ramazan ve ruhî inkılap

Rahmet müjdesi, mukaddes vatanın ufkunda dolaşiyor. Mağfîret güneşi, ülkemize doğuyor. Gerçek Kurtuluşun, hürriyetin ve saadetin anahtarı veriliyor... Ramazan ayı içindeyiz.

Vatanın her köşesi, Ramazanı karşılamanın heyecanı içinde, Minicik yavrular, okullarından iftar sofrasına sevinerek, koşarak koşuyorlar. İftara yaklaştıkça okullar, işyerleri, vapurlar, banli-ö trenleri tarifi imkânsız, tatlı bir heyecan için de yüzüyor. Herkes, akşam vaktini bildiren top gürültüsünü ve tatlı ezan sesini, sevdikleriyle beraber iftar sofrasında duymak istiyor. İşte o saatlerde İstanbul bambaşkadır.

Ruflu, rimelli, minicik etekli kızların; favorisi uzadıkça uzamış gençlerin yüreğini dolduran heyecan, yüzü yaşmaklı ninenin, ağzı dualı dedenin heyecanı gibi... Bu müjde ayıdır ki, kaybettik zannettiklerimizin bizden farksız olduğunu ortaya koyuyor.

Saçı, bıyığı sakalı birbirine karışmış hippi gibi görünen gencin, kardeşimiz olduğunu yüreğimizde duyuyoruz. Müslüman Tjirkü; kılık, kıyafet, örf ve âdet olarak terketmiş kadının da gerçekte, duygu, düşünce ve iman yoluyla, milletine bağlı olduğunu görüyoruz. Şu kesindir ki, hiç bir hadise, millî varlığı bütünleştirmek, millî barışı kurmak hususunda Ramazan ayının ruhî seferi ile kıyas edilemez.

Nasıl oluyor da, binlerce insan İslâmın günlük tatbikatını ve yaşayışını neredeyse terketmişcesine hayat sürerken, birden Ramazan ayının gelişi ile kötülükler, kaybolurcasına asgarîye iniyor.

Bu maddî ve manevî moral seferberliği başka bir zamanda yapılmak istense kimbilir ne derece zahmet çekilecektir. Ramazan ayında, değişen hiç bir maddî karakter yoktur. Cemiyetin ne siyasî, ne idarî, ne hukukî ve ne de ekonomik bünyesinde bir değişme bulunmamasına rağmen, insanlar değişiyorlar. Evet insanlar değişiyorlar...

Bu ayda, hırsızlık, katil gibi âdi suçların ve yüz kızartıcı olayların nisbetinde müthiş bir düşme olur. Karakolların nerede ise işi kalmaz. Ancak, ruçlu nisbetini düşüren nedir? Ceza kanununda müeyyide değişikliği olmadığına göre, bu düşüş kanunla izah edilemez. Ramazan ayları kameri takvime göre hesaplandığına göre; kış, yaz ve bahar mevsimleri gibi ekonomik hayattan tesir gören bir vasıf ta taşımaz. Fakat ekonomik hayata daima tesir eder.

Nereye bakarsak bakalım; hangi beşerî değişmeyi gözlersek gözleyelim; Ramazan ayında, müslüman milletlerin moral ve sosyal yaşayışında, inkılap çapında değişiklik görülür.

Bu değişiklik ise, tamamiyle ruhî bir hâdisedir.

Bazıları, bu değişikliği, gelenekle izaha teşebbüs edebilirler. Fakat geleneği dahi tahlil edersek, geleneğin devamının da asıl itibarıyla ruhî bir hâdise olduğunu görürüz. Gelenek, bir hareket tipinin varlığının zaruretine, insanın inanmasındır. Bu inanç ortadan kalkınca; gelenek de kalmayacaktır.

Netice olarak, Ramazan ayı, cemiyetimize büyük bir gelişme, arınma ve vücelme getiriyor. Ve toplumumuzu derinden kucaklayan bir ruhî

değişme başlıyor.

Bu değişme ile, ekonomik ve sosyal hayatın ağırlığı altında ezilen, millî varlığın bünyesinden yavaş yavaş uzaklaşmaya mecbur edilen insan; gerçeğin ruhunda hayalini bulduğu tesirlerini, bu ayda derinden hissediyor. Bu ayda, yabancılaştıran, özünden uzaklaşan insan, tekrar insan olmanın şartlarına kavuşuyor.

Bu ayda, insan, hürriyetinin ancak, Allaha kullukla mümkün olduğunu yeniden anlıyor. Ancak Allaha eğilen başlar, gerçek hürriyeti bulabilmiştir. Allaha inanmayan ve ona bağlanmayan adam, ebedî kölelik zincirini kendi eliyle boynuna geçirmiştir. İşte bu ayda insan, gerçek hürriyete yöneliyor...

Bu ayda, yozlaşan ve yabancılaştıran insan, insanlığını hatırlıyor. Allahına, kendine ve topluma karşı işlediği kabahatleri düşünce, düşünce, onlardan uzaklaşmayı isteye, isteye; insanlığını buluyor.

Ne hazindir ki, toplumumuzun ekonomik ve sosyal düzeni, insanı bir bütün olarak ele almamış ve insanın yaşama düzenini, hatalı tanzim etmiştir. İnsanı bir makine gibi sayan felsefelerden siddetle müteessir olmuştur. İnsanın ruh beden gibi iki farklı mahiyetin bir kıldığı varlık olduğunu, düşünmemiştir.

İşte bu sosyal ve ekonomik şartların da tesiriyle yabancılaştıran, insanlığından uzaklaşan insan, cemiyet içinde yapa yalnızdır. İşte bu ay, yalnızlık içinde bocalayan insana Allahın rahmet davetini hatırlatıyor. Onu gerçek kurtuluşa çağırarak, dünyada yapayalnız olmadığını bildiriyor. İnsan yalnız değildir. Kâinatın eşsiz hükümlerini Allah, ona şah damarından daha yakın. Anasından daha şefkatli... Babasından daha merhametli... Gerçekte merhamet, sadece onun elinde...

Evet, Ramazan, insanı, yalnızlığından kurtaran büyük davetin, dünyayı aydınlattığı aydır.

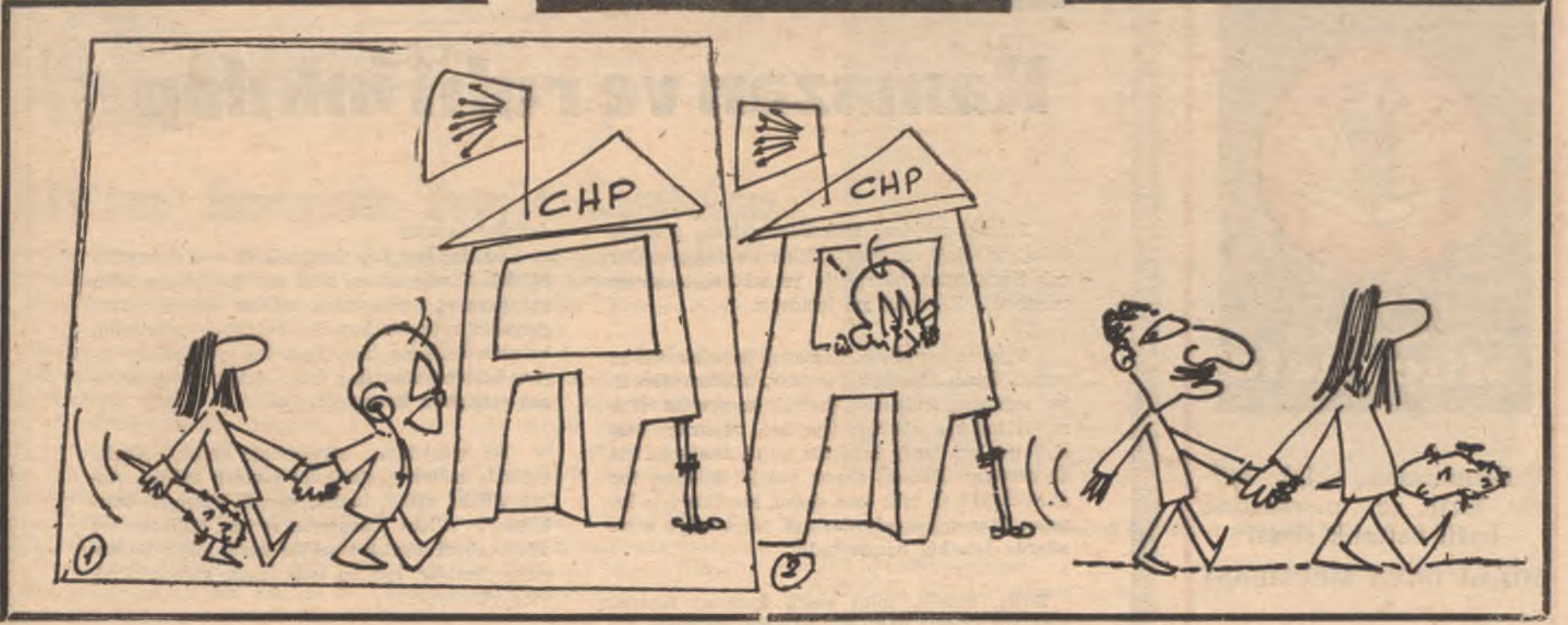
Bu ayda, bu ayın ulvî havası içinde insan, insanlığını bulabiliyor. Vicdanî, ahlâkî ve fiilî günahların, her an safiyetini bozduğu yozlaşma, bu ayda yerini insan olmaya terk ediyor. Zira her günah, vicdanın, ruhun ve gönlin asliyetini bozan, kirleten ve çirkinleştiren birer darbe gibidir.

İnsanlığından uzaklaştıran günah yığınının kirini, ancak rahmet müjdesini duyan, mağfîret ümidi ile aydınlanan insan; paklayıp, arı, duru hale koyabilir. Ümitsiz gözleri ümitle, kedertli kalpleri mağfîret müjdesiyle dolduran bu aydır ki, insana insan olmanın şartlarını hazırlar.

Gene bu aydır ki, insana, yeryüzünde kendisi gibi yaşayan varlıkların bulunduğunu gösterir. Bir müslüman toplumun azası olduğunu hissettirir. Nefsinin istediği bütün şeylerden, sadece Allahın hoşnutluğunu dileyerek vaz geçerken, elem, ızdırab, sıkıntı gibi maniaları yenmesini öğrenir. ızdırabı yaşamış bir insan olarak, muzdaribin ızdırabını, içinde duyar. Ve ancak böyle kurtulur. Ve insanlığını kazanır.

Rahmet, müjde ve mağfîret ayı olan bu ayda, milletimizin yok oluşa giden yıkılışını durdurmak üzere, kalblerimizde inanç, sabır, tevazu ve hareket iradesinin dirilmesi için, ruhî inkılâbın zafarını niyaz edelim.

Yeniden Millî Mücadele

CHP'de İç Harp Başladı!

Son zamanlarda memleketimiz önemli hadiselerle sahne olmaktadır. Bu hadiselerden bir kısmı henüz oluşma safhasında, diğer bir kısım hadiseler de istikbâl için ehemmiyet arz etmektedir. Yabancı devlet yetkililerinin yaptıkları ziyaretler ve bunlara demokrasinin geleceğini aydınlık gösterme gayretleri, hükümet-parlamento münasebetlerinin gittikçe nazikleşmesi bugünkü Türkiye manzarasının iç açıcı olmayan yönlerinden biridir.

Bu olup bitenlerin yanısıra Türkiye'de bir başka noktada fırtına aammetleri belirmektedir ve muhtemelen önümüzdeki günlerde baş mesele haline gelecektir. Kopacak bu fırtına CHP içindeki kaynaşmadan doğacaktır. Şimdiki halde gazetelerde ufak haberler ve beyanatlar şeklinde yer alan CHP'deki iç harp, çok yakında aleniye dökelecektir.

CHP de yeniden nükseden bu krizin yanısıra AP de hissedilir derecede daha değişik bir telaş vardır. Bu da «Demirel Komisyonu» diye bilinen ve amme efkârını uzun zamanı meşgul eden bir vurgun hikâyesinin tekrar parlamento getirilmesinden doğmaktadır. AP'li parlamenterler çok sevimli Genel Başkanlarının yaptığı marifetleri örtbas etmeye çalışıyorlar. Yani açıkcası mecliste yeni dümenler dönüyor.

BİZ ÖNCE CHP MESELESİ ÜZERİNDE DURALIM CHP NEDİR?

Bilindiği gibi CHP her seçimde millete huzur ve istikrar getireceği vaadiyle ortaya çıkan ve bu vaadlerin gerçekleşmesi için de komünizm den mülhem veya komünizme atlama taşı olacak teklifleri, düzen değişikliğini şart koşan bir siyasî şirkettir. Hayatı boyunca ya huzursuzluğun kaynağı olmuş veya anarşinin, yıkıcı faaliyetlerin tahrikçiliğini kimseye bırakmamıştır. Memleketi cadı kazanı haline getirmeyi gizli parti programının değişmez maddesi kabul etmiş ve fakat kendisi her geçen gün fokurtusu biraz daha artan ve kaba-cadı kazanı olmaktan kurtulamamıştır. Ziya Paşa'nın tabiri ile;

Onlar ki lâf ile verirler dünyaya
...âmât.

Bin türlü teseyyüb bulunur hanelerinde.

İşte CHP hep bu olmuştur ve bundan başkası da olmayacaktır. Ta ki, huyunu değiştireye kadar. Heyhat can çıkmayınca huy çıkmazmış. O zaman daha epey beklemek gerekecek.

İfade ettiğimiz husus CHP'nin dışındaki bir partizanın hezeyanı değil, partizanlıktan nefret eden, akılselîm, hisselîm sahibi insanların CHP hakkındaki kesin teşhisleridir. **CHP NEDEN BÖYLEDİR**

Bu sorunun cevabını vermezden evvel bir mesele üzerinde durmakta fayda vardır. O da bir siyasî parti nedir ve ne işe yarar?

Millî vasfını taşıyabilecek partiler, eşya ve hayat gerçeğini en doğru şekilde billurlaştıran bir doktrin savunuculuğunu yapan ve bu doktrin memleketin belli bir zamandaki ihtiyaçlarını halletmeye yönelen programı düzen haline getirmeye çalışan siyasî kuruluşlardır. Bu haliyle partiler doktriner teşkilâtlardır. Temelinde doğru fikirlerin, hâlis niyetlerin yattığı kurtuluş ümidi müesseseleridir. Ve ancak bu yönde faaliyette bulundukları müddetçe de demokratik hayatın vazgeçilmez unsurları olabilirler.

Nazarî plânda partiler bu olmakla beraber icraatta milleti korumayı, kurtarmayı, düşman tecavüzleri karşısında onu yenilmez bir güç haline getirmeyi temel vazife saymalıdır. Anlatılan şekliyle de millî kuruluşlardır. Böylece parti denilince «millî, doktriner, demokratik hayatın vazgeçilmez unsuru siyasî teşkilâtlar» akla gelmelidir.

Parti fikrini doğuran amiller bu olunca şimdi memleketimizde sayıları bir hayli kabarık olan partilerin, bilhassa çoğunluk partisi AP ile Allah'ın kıyamete kadar muhalefette kalmaya mahkum ettiği CHP'nin durumunu partilere meşruiyet kazandıran temel fikir'ler zaviyesinden düşünelim. İspata lüzum olmadan görülecektir ki bunlar şimdiki kadrolarıyla demokrasinin kanserleri haline gelmişlerdir.

CHP'nin neden böyle olduğunun cevabı da burada yatmaktadır.

CHP tesbit ettiği 6 prensibe rağmen hiçbir zaman doktriner bir kuruluş olamamıştır. Fikir namına kendisi birşey veremediği gibi gayri millî kültürlerin memlekette yaptığı tahribata en azından yataklık etmiştir. Bazen «Toprak işleyenin, su kullananın» diyecek kadar komünist sloganlarla flört etmiş, bazen de sanki bu sözü söyleyen CHP değilmiş gibi, «CHP'nin demokratik düzenin yaşaması için göze alamayacağı hiçbir tehlike yoktur» diyecek kadar gülmüş, leşmiştir. CHP mer'î kanunların suç saydığı bir fiili ya «boykotla işgal aynı şeydir» diyerek meşru göstermeye çalışan kasıtlı insanların barınağıdır. ya da «boykotla işgal aynı olmalıdır» farkedemeyecek kadar temyiz kudretinden iyyi kötüden, doğruyu yanlıştan ayırdedebilme) yoksun, siyasî rüşdünü ispat edememiş bir kadrodur.

Ancak farklı değerlendirmelere

yol açan bu fikirler CHP'nin iç bünyesini de ortaya koymaktadır.

CHP DE İÇ HARP VAR

CHP doğurma kabiliyeti yüksek anaç bir partidir. Her kurultayda siyasî hayatımıza bir yenisini yollamaktadır. Demokrat Parti, Güven Partisi v.s. gibi. Ve yine her kurultayda taraftarı olduğu doğum kontrolünü kendi bünyesinde tatbik etmeye çalışmakta ve bundan böyle doğurmak istememektedir. Ama bu işler arzu ya göre olan işler değildir. Şimdi bir tanesi de yolda. Muhtemelen Aralık ayında dokuz ay dokuz gün gelmiş olacak. Doğumu yapacak daha iyi bilir. Şimdi bütün mesele çocuğun ananın hayatını tehlikeye sokmadan dünyaya gelmesini temin için iyi bir kiliğe ihtiyaç var. Doğum sancılarının artması hadisenin yakın olduğunu gösteriyor.

Yetkilileri ifade ediyor, parti teşkilâtının bir kısmında İnönü aleyhinde sistemli bir kampanya sürdürülüyor, İnönü'nün resimleri yerlerde sürünüyor. Silâhlı zorbalar teşkilâtı karargâh haline getirmiş. Açıkcası CHP de canhıraş bir mücadele

— CHP'de bir yıl kadar önce başlayan iç harpte parti şefi kavgayı bastırmaya çalışıyor. Ama artık CHP'yi ahir vaktine yaklaşan İnönü bile kurtaramaz.

CHP KARIŞTI

var. İl başkanları ve CHP genel sekreteri bunları geçiştirmeye, asayiş berkemâl olduğunu anlatmaya çalışıyorlar ama nafiye. Nasreddin Hoca'nın hikâyesi gibi, gürültüyle izale mümkün, fakat kokuyu nasıl ortadan kaldıracaklar.

CHP ektiği anarşinin kendi tarlasında tohumlarını biçiyor. Uzatmalı sabık sekreteri Ecevit, CHP de iç-harp çıkarıyor. CHP nin bir zamanlar memlekete yapmayı denediği gece baskınlarını şimdi de Ecevit CHP de gerçekleştirmenin gayreti içinde. Tevekkeli «Kır atın yanında duran ya huyundan ya hünerinden»

Bu teşebbüsler yeni değildir. Zihinler biraz zorlandığında görülür ki, Ecevit'in bu tertipleri daha 1968 lere dayanır. Bir tarafta İnönü'ye ubudiyyet ederken öbür tarafta, kendi çömezleri, pamuk efil gençler, İzmir Teşkilâtını basıyor, işgal ediyor ve açıkça isyan bayrağını kaldırıyor. Öyle ya nasıl olsa işgal de, boykot ta aynı şey

CHP yi bir emniyet sübapı olarak kullanmış olan komünizm, kendi imkânlarını bu kanaldan da geliştirmeye genişletmeye çalışıyordu Sıkıyönetim idaresince tutuklanan bir kısım bozguncular CHP yi ele geçirmeye hazırlanıyordu. Bunlar vasıtasıyla komünist sloganlar biraz yumuşatılıyor CHP eski Genel Sekreterinin ağzından basına intikâl ediyor. Ecevit ekibinin kaleminden parti seçim programlarında reform ilkesi olarak yer alıyordu. Bunun adına «Ortamin Solu doğrultusunda düzen değişikliği» deniyordu. Komünist hareket kanunî takibata maruz kalınca hemen kendisini CHP nin şefkat dolu kucağına atıyordu.

Ecevit'in Genel sekreter seçilişi ve bu vazifede kaldığı müddet beslenen niyetlerin tahakkuku için iyi bir imkân oluyordu. Başlangıçta sekreterliğe kadar yükselenler, daha son-

ra Genel Başkanlığa göz dikiyordu. İnönü o mevkide ebedi kalacak değildi ya. Ya eceli ile ya da demokratik yollardan (!) elbette gidecekti. İşte ubudiyyet gösterileri, İsmet Paşa'ya gösterilen sevgi tezahürleri hep bu mutlu günler içindi.

Ecevit bu oyunu yalnız CHP içinde oynamıyordu. Bir yandan da Türk-İş içinde kendi fikriyatında sendikacılarla işçiyi karanlık niyetlerine âlet etmeye çalışıyordu. TÜRK-İŞ'i partilerüstü politikadan saptırarak işbaşında bulunduğu zaman CHP yi desteklemeye, CHP de emellerini gerçekleştiremezse kuracağı Sosyal Demokrat yaftalı bir partiye kanalizetmeye gayret ediyordu. Elan gerek CHP de gerekse Türk-İş'de bu maksada matuf çok yönlü tertipler devam etmektedir. Ecevit'in Anayasa değişikliğindeki CHP Genel Başkanı ile uzlaşmaz tutumu, onun İnönü'den ziyade Aybar'a Boran'a sola yakın, solun aynı olduğunu gösteriyordu.

Parti kongrelerinin yapıldığı şu günlerde CHP deki adet hilâfına san ki eski genel sekreterlik vazifesine devam ediyormuş gibi şahsî belgraf çekiyor, kanaat izhar ediyor, beyanatlar veriyor. Başına buyruk, parti disiplini hiçe sayan davranışlarda bulunuyor. Taraftarları kongrelerde kavga çıkartıyor, Kemal Satır taraftarı diye bilinen gruba karşı kendi tabirleri ile eylemde bulunuyorlar. Son Samsun seçimi, Haymana ilçe kongresindeki sürtüşmeler ve arbedeler hep bu seriden.

CHP deki huzursuzluk ve parçalanma o hale gelmiştir ki, İnönü, Trabzon il kongresine gönderdiği mesajda bu durumlardan yakınıyor ve «Mesajım kâfi gelmezse ilk imkânda kendim gelirim, etrafıca konuşuruz.» diyerek CHP deki hizipleşmeyi resmen açıklamaktadır. İnönü'nün bizzat gidip konuşması kargaşalığa son verecek midir? Daha

doğrusu İnönü parti teşkilâtında elan eski otoritesini sürdürüyor mu? Düşümü çözecek bu soruya verilecek müspet veya menfi cevaptır.

NETİCE

Yukarıdan beri anlatılanlar CHP'nin eskiden beri halk tabiriyle «İnce Ağrı»ya, yani verem illetine müptelâ olduğunu göstermektedir. Ve öyle görünüyordu ki, bu illet üçüncü devresine girmiştir. (Bu devreye girmiş bir veremlinin bariz özelliği sağlam insanları kıskanması, hastalığını onlara da bulaştırmaya çalışmasıdır). CHP kurultayları bu hastalığın nekâhet devreleridir. İlk kongrelerinde ağızdan gelen kanlar teşhisleri mizi doğrulamaktadır.

Muhtemelen Aralık ayında toplanacak olan Kurultay bu meselede yeni bir safha olacaktır. Ya Ecevit eki bi parti içinde hakimiyetini tam tesis edecek, ya da daha şimdiden bir ihtimal olarak tasarladığı Sosyal Demokrat bir partiyi kuracaktır

Kıymetli okuyucularımıza anlatmak istediğimiz parsayı kimin toplayacağı değildir. CHP bundan sonra anarşi teşvikçiliği, solun hamiliğini yaparsa bunu müptela olduğu hastalığının bir tezahürü olarak değerlendirmelidir.

DEMİREL KOMİSYONU

İç politikadaki diğer önemli bir mesele ise Demirel'le ilgili yakınlara yolsuz kredi temin ettiği iddiası ile ilgili husustur. Ve artık bu mesele iyice kokuşmuştur. Kendi adamları dahi rahatsız olmakta el içi ne çıkamamaktadır.

Bu iddianın doğruluk derecesi yapılacak meclis tahkikatı ve adli mercilerce yapılacak muhakeme sonunda belli olacaktır. Ancak görünen odur ki Demirel buna bir türlü yanaşmamaktadır. Kendisi bir taraftan soruşturmanın açılmasını isterken, diğer taraftan meclisdeki parmak sayısının çokluğuna güvenerek akıl almaz o yunlara girişmektedir.

Başlangıçta şahsı ile ilgili bir davada belki de suçluluğun verdiği cesaretsizlikle hep minder dışı güreşme yoluna gitmiş ve neticede Demirel komisiyonu meselesi AP'nin bir itibar ve namus meselesi haline gelmiştir.

Şahıslar elbette teşkilât demek değildir. Ancak bir teşkilât da hakkındaki kuvvetli isnadlar bulunan bir şahsın temize çıkmasına yardımcı olmazsa, hattâ kendisi gayret göstermezse, o şahıs sebebiyle amme efkârında doğacak infiali ve nefreti kendi üzerine çekmiş olur.

Parlamentonun bir günlük çalışmasının millete kaç liraya mal olduğu malumdur. Meclisin bir saatlik masrafı 28.000 TL. dir. Milletlin acil meseleleri vardır. Senelerdir komisyonlarda bekleyen üzeri bir karış toz bağlamış tasarılar mevcuttur. Bunların hepsi parlamentelerden himmet beklemekte, görüşmelerini istemektedir. Dört yıl kalıp Bekçi Kanunu, Kıra Kanunu ile vakit geçirmek, hele hele bir şahıs meselesiyle aylardır meclisleri meşgul etmek milletlin vekillerinden beklediği iş değildir.

Her defasında yeni oyunlar peşinden gitmek, beş dakika evvel meclis yoklamasında bulunmak, sonra hemen meclis kulisine çıkıp, herkesin gözü önünde işi neticeye bağlayacak voklamadan kacak vatansaver-

lik ölçüleri ile bağdaşacak durum değildir.

Milletvekilleri kendi ödeneklerini ve maaşlarını arttıracak bir kanunu kısa zamanda çıkarırken, netice itibariyle ondan kanun çıkarma tekniği yönünden çok daha basit bir meselede yan çizmeleri için içinde dönen dolapları göstermektedir. Ama millet bunları yutmuyor. Hep birlik te farkediyoruz. Hem bunda korkulacak bir taraf da yoktur. Demirel her zaman mahkemelerin bağımsızlığından bahsediyor. Adalet inancını her vesileyle ifade ediyor. Onun da vasına da bakacak bu bağımsız mahkemelerdir. Öyle ise bu kaçak güres niye?

Şunu bilhassa belirtmek isteriz. Parlamentonun işleyiş tarzı ve mevcut prosedürü, meseleyi sürüncemede bıraksada, davanın mahkemede görülmesine mani de olsa yine Demirel'in en çok söylediği millet vicdanı, maşeri vicdan kıymet hükümlerini vermekten çekinmeyecektir.

Millet gazete haberleri arasına s kıymış besvüz liralık bir hırsızlık meselesine dahi kulak kesilip, ibretle ve ilaile takip ettiğine göre, milyonluk kredi yolsuzluğunu unutacak değildir. Bir dahaki sefere milletin

huzuruna televizyonda değil de bizzat karşı karşıya gelecek işi neticelendirmek gerekir. Milletlin zamanını, milletlin parlamentosunu şahsî meselelerle meşgul etmek, korunması için sıkıyönetim ilân ettiğimiz mahkemeler kurduğumuz, demokrasiye, demokratik ve sosyal devlete gölge düşürür

Demokrasi ve demokratik devlet sadece üç beş zibidinın dağa çıkıp gerillacılık oynamasıyla tehlikeye girmez. Bu tür davranışlarla demokrasi bizzat meclisde ve meclis tarafından tehlikeye itilir

— Yıllar yılı şeffaflığı yaptığı siyasi şirketi CHP vasıtasıyla milletin boynunda boza pişiren milin (!) şef her alde son günlerinde hayatının en acı dönemini yaşayacak. Çünkü eski sekreteri taht kavgası veriyor.

— Yapılan bunca ithamları sineye çekken ve böylece haysiyet ve şerefi koruma imtihanını başarıyla bitiren adam. Millet vicdanında beraberce etmedikçe suçluluk damgasını ondan silmeyecektir

— Bingöl Erdumlu

— Semra Cater

— Neşe Menemencioğlu

— Yaşar Gören

— Sıkıyönetimde idam talebiyle muhakeme edilen Mahir Çayan ve soygun şirketinin, kurtulması için Başbakan yardımcısı Sadı Koças'ı kaçırmak niyetiyle teşkilâtlanan, fakat ihanet çukurunda enselenen 15 kişiden belli başlıları.

Komünist Cephede Bozgun üstüne Bozgun!

Istanbul, Ankara, İzmir ve diğer illerimizde Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemelerinde, komünistlerin yargılanmalarına devam edilmektedir.

Ankara'da devam eden Prof. Sosyal'ın davasında tahliye isteği reddedilmiştir. Prof. Sosyal, SBF'deki Anayasa Dersleri ve «Anayasaya Giriş» adlı kitap ile komünizmin propagandası yaptığı iddiası ile yargılanmakta idi.

ANKARA'DA YAPILAN TUTUKLAMALAR

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi Gazi Eğitim Enstitüsünde ki olaylardan sanık 13 kişiyi, Dev-Genç faaliyetleriyle ilgili görerek tutuklamıştır. Tutuklananlar şunlardır:

Ahmet Nergis, Rifat Öztürk, Cevat Kara, İbrahim Hızher, İbrahim Sevimli, Mustafa Turan, Halil Yapağılı, Valdet Kadroğlu, Zeki Sarıhan, Ömer Yağcı, Akay Aktaş, Ayhan Sarıhan ve Celâl Polat'tır.

Erkek Teknik Öğretmen Okulu Öğretmenlerinden Mehmet Emin Zorkun da Dev-Genç olayları ile ilgili görülerek tutuklanmıştır.

Diğer taraftan Ziraat Fakültesinde cereyan eden hadiselerle ilgili olarak, sorumlu görülen bir doçent, iki asistan, bir ziraat mühendisi ve 20 öğrenci de tutuklanmıştır.

SAFAK GRUBU ORTAYA CIKARILDI

Ankara'da yayınladıkları «Şafak» adlı bir dergi ve gizli bir teşkilât kurarak komünizm propagandası yaptıkları iddia edilen 18 sanıktan 8'i ilk sorgularından sonra tutuklanmışlardır. Tutuklananlar:

Hasan Yalçın (Elektrik Müh.), Kadir Üstüner, Hüsnü Ovacı, Arif Ümit İşler, Hüseyin Koç, Korkut Erhan, Kerim Öztürk, Gürhan Ertür, (çeşitli okullarda öğrencilerdir.) Diğer 12 sanık halen göz altında bulundurulmaktadır.

ALPTEKİN DAVASINDA AVUKATLAR GELMEDİ

Istanbul 1 numaralı sıkıyönetim mahkemesinde görülen Cihan Alptekin ve hücmesinin duruşmalarına 20 Ekim'de devam

edilmiştir. Geçen haftaki duruşmalarda cüppelerini atarak salonu terkeden avukatlar, bu duruşmaya hiç gelmemiştir. Sanıkların sorguları tamamlanmıştır.

Mahkeme heyeti sanıklardan Rifat Güney, Kadir Dursun Çağıl, Cemil Tatlıbal ve Tayfur Demir'in tahliyelerine ve duruşmanın 25 Ekime ertelenmesine karar vermiştir.

SOLMAZER DAVASI...

1 numaralı sıkıyönetim mahkemesi tarafından yürütülen 83 sanıklı dâvada MİT raporlarının incelenmesine devam edilmiştir. Duruşma sırasında sanık avukatlarından Ziya Nur; Ankara ve İstanbul'da mesletaşları hakkında açılan soruşturmalar sebebiyle salonu terketmiştir. Diğer avukat Özer Kırca da aynı düşünce ile iki duruşma için mahkemeye gelmeyeceğini söyleyerek çıkıp gitmiştir.

Dosyada bulunan raporların incelenmesi sırasında, Hikmet Kıvılcımlı'nın da dava ile ilgili olduğundan sabıkası sorulduğu ve sabıka kaydının getirilmesiyle ilgili yazı da mahkemede okunmuştur. Belgrat'ta ölen Hikmet Kıvılcımlı'nın sabıka kaydına restlanmaması dikkati çekmiştir.

Bilindiği gibi Hikmet Kıvılcımlı hakkında daha önce giyabi tutuklama kararı alınmıştı. İfade vermekten korkan, Kıvılcımlı selâmeti yoldaşlarının yanına kaçmak ta bulmuştu. Yanına aldığı iki oğluyla birlikte Kıbrıs üzerinden Almanya'ya kaçmıştı.

AVUKATLARIN TASARLADIĞI PLAN VE ORTAYA CIKAN GERCEKLER

Istanbul 3 numaralı Sıkıyönetim mahkemesinde, 19 Ekimde yapılan Mahir Çayan ve grubunun duruşmasında avukatlar yeni tertipler peşinde olduklarını göstermişlerdir. Daha önceden hazırladıkları dilekçeleri mahkeme heyetine vererek mahkemenin talik edilmesini istemişlerdir.

Avukat Faik Amaç «Sıkıyönetim Komutanlığı 3 numaralı askeri mahkemesi» ismiyle kurulan mahkemenin komutanlığın emrinde olduğu için, anayasaya aykırı olduğunu iddia ederek isminin değiştirilmesini istemiştir. Ve mahkemenin ismi de-

ğişinceye kadar duruşmalara ara verilmesini istemiştir.

Bu istek reddedilince, hazırlamış olduğu ikinci dilekçeyi vererek, diğer avukatlar hakkında tahkikat açıldığı için, tahkikat neticeleninceye kadar mahkemenin talikini talep etmiştir. İsrarla mahkemenin uzatılmasının istenmesi sırrını İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından yakalanan 15 kişi çözmüştür.

İZMİR SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞININ ACIKLAMASI

Mahir Çayan grubunun yakalanmayan elemanları 21 Ekimde ele geçirilmiştir. Aralarında 3 de kızın bulunduğu 15 kişinin adam kaçıracak, tutuklu bulunan komünistlerin serbest bırakılmalarını temin için çalıştıkları anlaşılmıştır. Bu konuda İzmir Sıkıyönetim Komutanlığının yayınladığı bildiriyi aynen şöyledir:

«Son günlerin asayiş yönünden sakin görünüşüne rağmen, toplumun huzurunu bozan bazı anarşist ve kanun kaçağı kimselerin el'an aranızda dolaşıp menfur emellerini yerine getirmeye fırsat ve zemin kullandıklarını sizlere açıklamakta yarar görürüm.

Zira, bu kimseler sizlerin içtenlik duygularınızdan, hoş görünüşten yararlanarak sahte isim ve yanıltıcı görüntülerle aranızda sokulmakta ve karanlık arzu ve emellerini oluşturmak yolundaki sinsice çalışmalarını bir yana, yine aranızdan bazılarını kaçırıp hapishanelerdeki anarşist arkadaşlarının kurtarılmasında rehin veya rehine olarak kullanma hususunda organizasyona girişmekte, plân yapmakta hattâ eylemlere geçmektedirler.

Nitekim,

Boyle bir menfur emelin oluşumu için Orhan Ayar - Serap Ayar adları ve bu adlara uygun sahte belgeler ile karı-koca olarak iki şahıs Ankara'dan, İzmir'e gelmişlerdir.

Aslında, Orhan Ayar, İzmir ve İstanbul Sıkıyönetim Komutanlıklarınca hakkında muhtelif suçlardan giyabi tutuklama kararı çıkartılan ve Mahir Çayan grubunun yakalanamayan en güçlü elemanlarından Bingöl Erdumlu'dur. Yanındaki Serap Ayar ise Siyasal Bilgiler Fakültesini bu yıl bitiren anarşik olaylara ismi karışmış Kıbrıs uyruklu Semra Cafer isminde başka bir satılmış kimsedir.

Bunların sahte evlenme cüzdanı ile İzmir - Alsancak 1437 sokak 18 numaralı apartmanın dördüncü dairesini kiralayıp faaliyete başladıkları ve Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencilerinden Tuğrul Paşaoğlu aracılığı ile Ankara ve İstanbul'

— Muzaffer Yazkurt

— M. Ali Tazeda

daki anarşistlerle irtibatı sağlayıp İzmir'de gayri insani emellerini oluşturmak için teşebbüse geçtikleri tesbit edilmiştir.

Bu cümleden olarak bir yandan kendileri gibi anarşist ve kanun kaçağı grupla Marksist ve Leninist bir sosyal düzen ve devlet düzeni vücuda getirebilmenin eğitim çalışmalarını yaparken, diğer yandan büyük çapta ilgi ve üzüntülere yol açacak sta tüdeki bir şahsı kaçırmak üzere istihbarat, gözetleme, görev taksimi ve araç temini gibi kararlaştırılan suçun teşekkülüne medar safhalarını ikmal eden örgütün sonuç almasına fırsat bırakılmadan Ankara'ya gönderilen bir emniyet ekibi ile Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı ve zabıta kuvvetlerinin de büyük yardımları altında Ankara'daki elemanları, Tekirdağ emniyet makamlarına verilen direktifler esasen kaçma çabası içerisinde olan diğer bir elemanı ve yine mahalli zabıta kuvvetleri ile İzmir'de bulunan elemanları kısıvrak yakalanmak suretiyle tüm örgüt meydana çıkarılmıştır.

İzmir'de bulunan ve İzmir'de oturan sayın vatandaşlarımız açıklamada da görüldüğü şekilde millî bütünlüğümüze kasteden Türklüğünden şüphe edilip beyinleri sadece kötü yolda eğitilmiş bir grup anarşistin memleketi karanlık bir uçuruma çekmek yolundaki niyet ve çabalarının halen devam etmekte olduğunu üzüntü ile söylemek isterim.

Özellikle Sıkıyönetim Mahkemelerindeki davaların karar safhasına geldiği veya infaz işlemlerinin başlamak üzere olduğu bu günlerde tüm halkımızı üzecek devletlerarası hukukî ve sivasî durumumuzu saracak herhangi bir dahîl evleme fırsat bırakmamak hepimizin vatanî bir vükkümü olduğuna göre; eviniz, sokanız, mahalle ve çevrenizde sünheli tutumda bulunan kimselerin en yakın resmî makamlara duyurulması hususunun bir millî görevin icabı olduğunu bir kez daha hatırlatırım.»

KORAMİRAL CEMAL SÜER

İzmir Sıkıyönetim Komutanı

Gösterilen bütün gayretlere rağmen komünistlerin veni veni tertinlerden vazgeçemedikleri görülmektedir. Bu ihanetlerin devamı kendilerini çok fecî bir akıbeta götürmektedir. Satılmışlık hiçbir zaman hedefini gerçekleştiremeyecektir.

PAKİSTAN ÜZERİNDE KUMAR OYNANIYOR

Beynelmîl kuvvetlerin ehemmiyetle üzerinde durduğu, Pakistan - Hindistan anlaşmazlığı devamlı körüklenen bir mesele halini almıştır. Dünya politikasına yön veren beynelmîl kuvvetlerin kontrolündeki haber ajansları, verdikleri maksatlı haberlerle politik ortamı Hindistan lehine çevirmek istiyorlar. Pakistan askerî birliklerinin Hind sınırlarına doğru ilerlediklerini, buna karşılık, Hindistan Başbakanı İndira Gandhi, Pakistan'ın bu hareketine karşı almak tedbirleri görüştüğü haberi yayılıyor. Gerçekte ise hadise tamamen değişik tarzda cereyan etmektedir. Hind uçakları, Pakistan sınırlarına girerek devamlı tehdit edici manevralar yapmaktadır. Hindistan askerî birliklerinin bu hareketleri karşısında, milletini müdafaa etmek için Pakistan askerî birlikleri de harekete geçmiş ve sınırlarda, savunmaya hazırlanmak üzere gerekli tertibat almıştır.

Yalta Konferansı ile komünistleştirilmesi kararlaştırılan memleketler arasında Pakistan'ın da bulunması göz önüne alınırsa durumun gayet ciddi olduğu ortaya çıkar. Milletlerin devamlı çarpışmalarından menfaati olan Beynelmîl Yahudi hiç bir zaman barışın sağlanmasını istemez. Politikasına yön verdiği kapitalist ve komünist kuvvetler vasıtasıyla milletleri daima birbirine vurusturur. Bir Vietnam harbinin uzayıp gitmesi, Ortadoğu meselesinin neticelenemeyişi, zaman zaman alevlendirilen Kıbrıs meselesi hep aynı politik kuvvetin tesiriyledir.

Keşmir ve Doğu Pakistan üzerinde büyük emelleri olan Hindistan'ın daha dünkü ihanetleri de ortadadır. Pakistan'da komünistlerin yaptığı anarşi hareketleriyle, Doğu Pakistan'ı Batı Pakistan'dan ayırma gayretleri, Hindistan'dan Doğu Pakistan'a gönderilen ajanların aktif desteğiyle hız kazanmıştı.

Tamamen İngiliz kültürünün tesiri altında bulunan Hindistan'daki İslâm düşmanlığı, İngiliz, Rus, Çin ve Amerikan politikaları tarafından destek görmüştür. Şimdi bütün çabalar Pakistan'ı Kızıl Çin'in kucağına itmek içindir.

Orta-Doğu'da sulhun temini ve denge politikasının sağlanması paravanaları altında İsrail'e devamlı yardım yapacak Arap âlemini ve dolayısıyla bütün Ortadoğuyu komünizmin kucağına iten Yahudi güdümlü ABD politikası, şimdi de aynı oyunu Pakistan için oynamaktadır. Amerika ve İngiltere'nin Hindistan'a yaptıkları devamlı askerî yardımlar, Pakistan'ı yardım istemeye zorlayacaktır. Zaten bu fırsatı bekleyen Kızıl Çin derhal Pakistan'ın ensesine binecektir. Beynelmîl Yahudiliğin takip ettiği politika hep aynı olmuştur.

— Rusya'nın aldatıcı politikasına güvenerek Pakistan'ı parçalama ihanetini sürdüren İndira Gandhi ve Gromyko görülmüyor.

Yahudi, Ajanlarını Mükâfatlandırıyor

Harvard Üniversitesi profesörlerinden yahudi Dr. Simon Kuznets'e Nobel İktisat ödülü verilmiştir. Ayrıca 20 Ekimde toplanan Norveç Nobel komitesi, Batı Almanya başbakanı yahudi asıllı Willy Brandt'ı, 1971 Nobel barış ödülüne layık görmüştür.

Norveç'in başkenti Oslo'dan yapılan açıklamada; Willy Brandt'ın demirperde ile yapmış olduğu temaların, Doğu ile Batı arasındaki gerginliği yumuşattığı ve bu sebeble barış alanında büyük ilerlemelerin kaydedilmesine vesile olduğu belirtilmiştir.

Alman başbakanının alacağı barış ödülünün yaklaşık değeri 1 milyon 350 TL. civarındadır. Willy Brandt: 1091 den beri verilen Nobel Sulh ödülünü kazanan tek başbakandır. Nobel barış ödülünün dağıtılmasını takip eden bazı otoriteler, Willy Brandt'ın ödülü layık görüşünü hayretle karşılamışlardır. Barış ödülüne 39 aday gösterilmişti. Ve Brandt'ın kazanmasına ihtimal verilmiyordu.

Willy Brandt'ın Nobel Barış armağanına 14 yıl halen Kanada'da protestolu gezisine devam eden Rus başbakanı Alexi Kosiginde memnurlukla karşılamış ve «Brandt bu ödüle hak kazanmıştır» demiştir. Bilindiği üzere Almanyanın yahudi asıllı başbakanı Willy Brandt, başa geçişinden beri komünist ülkelerle sıkı fıkı temaslara kurmaktaydı. Hatta Polonya'yı ziyareti esnasında yahudi mezarlığında diz çökmüş, ağlamış ve dua etmişti. Son olarak Sovyet Rusya'yı ziyaretinde Rus idarecileri Brejnev - Kosigin ikilisi ile bir hayali samim pozlar veren içki içen Brandt'ın bu fotoğrafı, Pravda tarafından rotüşle düzeltilmiş ve Avrupa basınında yer alan fotoğrafla, Rus halkına dağıtılan fotoğraflar değiştirilmişti.

Nobel ödülüne hak kazandığı halde, ödülleri verilmeyen birçok Alman, Avusturyalı, Hollandalı, fizik, tıp, edebiyat otoritesi vardır. Esasen Nobel ödüllerinin dağıtılışının ilimle herhangi bir rabıtası mevcut değildir. Tamamen yahudi olan veya yahudiliğe şu veya bu sebeble sempati besleyen şahıslara dağıtılması dikkatleri çekmektedir. Bu senede dağıtılan Nobel ödüllerinin evvel emirde yahudi Dr. Simon Kuznets ile yahudi asıllı Willy Brandt'a verilmesi de bir sıra yaklaşılan geleneği bozmamıştır. Beynelmîl yahudilik, kendi politikasına ve ideallerine hizmet eden kölelerini beynelmîl bir şöhrete ulaştırmak için Nobel Ödülü v.s. gibi usulleri uygulamaktadır. Willy Brandt da son yıllarda Alman milletine, yahudiliğin arzu ettiği ihaneti başarıyla uyguladığı için, Almanya'nın ikiye bölünmesini teşvil ettiği için yahudiliğin bu nişanına layık görülmüştür.

— Almanya'yı komünist bloka daha çok yaklaştırdığı ve Almanya'yı kozmopolitizmin çukuruna daha çok yuvarlayabildiği için beynelmîl Yahudilik tarafından Nobel Mükâfatına layık görülen Willy Brandt, Brejnev'le senli benli halde

Mübarek Ramazan'ın Manevî Gölgesinde

Mübarek dinimiz İslâm'ın temel esaslarından biri olan «oruç» müessesinin, bütün canlılığıyla yaşandığı Ramazan ayına, milletçe kavuşmuş bulunuyoruz. Millî ve manevî heyecanların ruhları kapladığı, kalplerin ve gönüllerin, yakarışlarla dolu olarak Allah'a en yakın olduğu bu günlerde, aynı zamanda, fert ve cemiyet hayatımızı, gerçek kurtuluş esaslarına nasıl ve ne şekilde, hangi yol ve metotla oturtabileceğimizin muhasebesini yapmak zorundayız.

Fertlerimizin ve toplumumuzun ferdi ve içtimai hayatı nasıl işlemektedir? Millet olarak, sosyal gelişmenin hangi merhalesinde bulunuyoruz? İlmî ve fikrî dünyamız, nasıl bir manzara arz etmektedir? Çözüm yolu ve hizmet bekleyen millî meselelerimiz nasıl bir izah tarzı getirilmelidir? Hakkında hergün sayfalar dolusu lâf edilen ve her sıkıntının, bir takım dar ve kısır izah kâğıtları içinde kendisine bağlanıverildiği iktisadî hayatımız, hangi perişanlığın içindedir? Bu perişanlığın gerçek sebepleri nelerdir ve bu perişan yapıyı, nasıl olur da şifa bekleyen diğer temel meselelerimizle birlikte, ayağa kaldırabiliriz? Dünümüz ne idi; şimdiki hâlimiz nedir ve yarınımız ne olabilir? Geçmiş şerefle dolu bir milletin evlâdı olmanın, omuzumuza yüklediği tarihi görevin idraki içinde miyiz? Dünyanın siyasi havası ne türlü esmektedir ve bu havada tarih, devlet ve millet varlığını bekleyen tehlikeler var mıdır ve nelerdir? Milleti bekleyen tehlikeleri göğüslemek için, şimdiden alınması gerekli sosyal, siyasi, iktisadî moral ve ahlâkî tedbirler neler olmalıdır? Ve alınmakta mıdır? Milletimizi, her bakımdan sözü dinlenilir bir millet olmaktan çıkarıp dünkü kölemiz olan milletlere el-avuç açar duruma getirilişimizin gerçek sebepleri nelerdir ve kimlerdir? Hangi ideolojik güçler bizi, çıkmazların bataklığında boğmak istemektedir ve bu hain güçlerin tuzaklarından kendimizi nasıl koruyabilir ve devletimizi yüceltebiliriz?

Bütün bu sorular, bugün bizden cevap beklemektedir. Ve bugün için, Türk milletinin evlâdı olmanın asgarî şartı da, bu soruların, yüreklerin en müteneâ derinliklerinde yer ve cevap bulmasıdır. Ellerin, göklerin son suğluğuna açıldığı ve gönüllerin, yüce yaratıcının katında huzura erdiği bu ayda ve bu günlerde din, devlet ve millet hayatımızı, düşmanlarının tuzaklarından korumak ve yüceltmek; gerçek kurtuluşa götürün çizginin üzerinde milletimizin yarınlarını inşa etmek, bugün için temel vazifemizdir. İbadetlerin en büyüklerinden olan oruç ve ayların en ulularından olan Ramazan ayı, ancak böylece gerçek mânasını ve yüceliğini yaşamış olacaktır.

İNSANLIĞIN BUHRANI

İnsanlık bugün, geçmiş tarihinde, çok acı neticeleriyle yaşadığı buhranlardan bir tanesini, belki de en tehlikelisini yaşamaktadır. Teknik imkânların sağladığı bir kısım yaşayış ko-

şullarının yanında, milletlerin varlık temelerinin derinden derine sarsılmakta olduğu, kesin ve acı bir gerçektir. Devletlerin sarsılmaz temellere oturmasını sağlayan ve milletleri parlak ve huzur dolu yarınlara hazırlayan ana değerler, 20. asrın medeniyet anlayışından koğulmak istenmektedir. Milletlerin asırlarca, saadet bahşeden kucağında yaşadığı din; insana, diğer yaratıklardan ayrı ve üstün bir varlık olduğu şuurunu veren ahlâk; ferde, toplumun şerefli bir üyesi olduğu hissini kazandıran âile ve maddî ve manevî varlıklarının madde planında koruyucusu, geliştiricisi olan devlet, bu gün alay konusu olmaktadır. Dünya da hüremte lâyıkh hiç bir varlık, inanç ve fikir bırakılmak istenmemektedir.

İnançsız milletler, iradesiz insanlar ve şahsiyetsiz fertler, yıkılmaları kendi elleriyle hazırlarlar.

Yaşamının her hangi bir mânâ ve gayesinin olmadığına inanan; hayat felsefesi bir hiçlikten ibaret bulunan; yüksek inanç, his, düşünce ve tasavvurların, kafalarında yer bulmadığı fert ve toplumlar, kendilerini yok oluğun çukuruna yine kendileri atarlar. Tarih, hayat telâkileri bir hiçlikten başka birşey olmayanların sonlarının ne olduğunu gösteren acı ve ibretli olaylarla doludur.

Bunun içindir ki, yani dünyada hürmete değer bir ideal görmez hale geldiği içindir ki insanlık, yarınına güven ve huzurla bakamamaktadır. Beynelmîl siyasi ve iktisadî durum, büyük bir huzursuzluk ve derin bir kriz geçirmektedir. İç tatminsizliğin meydana getirdiği bunalım, fertleri, akıl hastalıkları hastahanelerine veya intihara götürürken, toplumları da büyük sosyal patlamalara itmektedir. Ve bu patlamaların sonu da şüphesiz ki kucağına, lâyıkh olmayan milletlerin gömüldüğü tarihin mezarlığı olacaktır.

İNSANLIĞI FELAKET

ÇUKURUNA İTENLER

İnsanlık, bugünkü içler acısı ve sonu felâket olacak duruma kendiliğinden gelmemiştir. Onun felâkete yuvarlanmasını, kendi saltanatlarının teessüsü ve devamı bakımından zaruri gören güçlerin bin bir türlü hile, deşise ve oyunları sonucu bu hale gelmiştir. İnsanlık. Temelinde, hayat gerçeklerine uymayan görüşlerin yatığı; madde ve hayat hakkında yanlış değerlendirmelerin şekillendirdiği felsefî akımlar, onlardan çıkma gayri ilmi nazarî ve kültürlere, sistemlere ve bütün bunları, menfur saltanatlarının devamı için bir vasıta olarak icad edip kullanan Bevnelmîl Yahudilik ve Hristiyanlık, insanlığı felâkete sürükleyen veyâne amillerdir. Milletler, kendi hayat gerçekleri ve maddî varlıklarıyla taban tabana zıt, insanî ve maddevî kendi kanuniyetleri rîye ve sistemlerin tasallutundan kurtuluncaya kadar bu felâketli durumlarını yaşamaya devam edeceklerdir.

MİLLETİMİZİN ÇİLEİ

Bu arada milletimiz, tarihinin ve insanının kendine düşman yaptığı

beynelmîl güçlerin; yahudilik ve hristiyanlığın insanlık dışı oyunları yüz yüze gelmiş ve hayatının en karanlık günlerini yaşamaya mecbur edilmiştir. Bugün milletimiz, gayri ilmi ve gayri millî nazariyelerin, üzerinde denene denene şahsiyetini kaybetmekle karşı karşıya olduğu, hayatının en sıkıntılı devresini yaşamaktadır. Her yerde, yüzyıllardan beri, korkunç bir aşağılık kompleksine yakalanışımızın ızdırap veren akislerini görmekteyiz. Hâlâ milletine sırt çevirmiş, onun dertlerine umursamaz bir gülümseme ile bakıp ızdıraplı yaşayışının üzerinde kahrolası tepinişle eğlenme niyet ve temayülünde olan bir bürokrat zihniyetin zehirli havası estirilmeye çalışılmaktadır memlekette. Milletin tarihi, tarihiyle belirlenmiş şahsiyeti, uğrunda milyonlarca evlâdını şehit vermekle öğüdüğü dini, düşmanlarını bile sıcak havasında eriten ahlâkî adım adım, safha safha yıkılmaya terk ediliyor ve fakat kimseden ses çıkmıyor. Millet, hayatından aziz bildiği kıymetler, hoyratça ve alçakça darbeleniyor ve yine kimseden ses çıkmıyor.

Dış ideolojik güçlerin çaba ve ihanetleriyle içine düşürüldüğümüz buhrana, hiçbir zaman ilmi ve millî bir perspektiften bakılmamış; asırların pörsütemediği müesseselerimiz, ısırları bahis konusu olduğu zaman, kendi tarihi gelişimleri içinde ele alınacağı yerde tepeden inme müdahalelerle hoyratça hırpalanmış meselelerimizin çözüm yolları dış telkinlerin karanlığında bulunmaya çalışılmıştır. Ve neticede ne acıdır ki, mazide bize şeref ve üstünlük, medeniyet ve ülkeler kazandıran bir ideoloji; kendi ideolojimiz yine kendi çocuklarımız tarafından alay konusu olmuş ve millet hayatından, koğulması gerekli bir pislikmiş gibi koğulup atılmıştır. Bunun içindir ki, fertlerimiz, kendilerine ve milletlerine yabancılaşmışlar; millet ızdırabını duymayan bir katılığa düşmüşler ve hiçbir idealin sahibi olmayan manasız bir varlık durumuna gelmişlerdir. Millet, elinden tutacak, kalbinde gömülü idealleri bayraklaştıracak, tarihinin, omuzuna yüklediği şerefli vazifeyi yerine getirmekte kendisine önderlik edecek gerçek aydın ve gerçek liderlerin hasretini çekmektedir.

Devlet Reisliğinin

Beşer hayvanları geçmişti yırtıcılıkta, kan emiliyordu. Çocuklar diri diri kuma gömülüyordu. Fuhuş kumar günlük eğlenceydi, o gün bütün Arabistan'da. Bundan 14 asır evvel bu bedbaht kavmin üzerine yepyeni bir gün doğuyordu. Bu doğan nur, beşeriyeti aydınlatmaya başlamıştı. Hıra'da başlayan, Safa'dan bütün kâinata prensiplerini açıklayan İslâm, Allah'tan başka ilâh olmadığını, müşriklere; tapıklarının cehennem odunu olduğunu ilân ediyordu. İslâm'ın prensiplerini durmadan yayan Peygamberimizin ve saha bilerinin önünde hiç bir maddî güç duramıyordu. İnsanlığın üzerine çöken simsiyah kâbus dağılıyor, yepyeni bir hayat başlıyordu. İnsanlar selâmet, dinine, insanlık dinine koşuyorlardı. Müslüman oluyorlardı. Mekke'deki işkenceler, ızdıraplar geride kalmıştı. İslâm Medine'de devletini kurmuştu. Mekke'nin fethi ile beraber bütün Arabistan, İslâm'la şereflenmişti.

Mü'minler, Allah'ın rızasını kazanmak, O'nun yüce dinini yaymak için yarış ediyorlardı. Düşman orduları dağılıyor, düşmanın zulmünden bıkan insanlık İslâma koşuyordu. «Fitnedən eser kalmayınca, din Allah'ın oluncaya kadar» kılıc sallayacaklarına, at kosturacaklarına and içen İslâm mücahitlerini kimse durduramıyordu. Onların kalpleri, Allah'ın kendilerini muzaffer kılacağından emindi. Ölüm karşısında gülüyorlardı.

Önlerinde Allah'ın Resûlü yol gösteriyor, onlar emin adımlarla ilerliyorlardı. Hristiyanlar çekildikçe çekiliyor, yerlerini Müslümanlara bırakıyorlardı.

İşte Üsâme b. Zeyd; bu muzaffer İslâm ordularından birinin; Suriye ordularının başına başkumandan ta-

yin edilmişti. Babası azadlı bir köle Peygamberimizin hanelerinin bekçisi büyük insan, büyük sahâbi Zeyd (R.A.) idi.

Üsâme, (R.A.) genç, kabiliyetli Peygamberimizin bizzat yetiştirdiği İslâm inkılâpçı kadrosunun mümtaz bir elemanı idi.

Peygamberimiz (S.A.S.) onun Roma ordularını dize getireceğinden emindi. Peygamberimiz, bir köle oğlunu, aynı zamanda genç bir elemanı kumandan tayin etmekle İslâmî hareketin şasmas kanunlarını ortaya koyuyor, geleceklere İslâmî ulviyetini anlatıyordu. Üstünlüğün ancak takvada olduğunu, liyakatte olduğunu ilân ediyordu.

O orduda, bütün Arabistan'ın tanıdığı bir Ömer İbni Hattab, büyük kumandan Hz. Ali, Hz. Saad b. Ebî Vakkas, Amr ibni As ve hayatında yalnız Peygamberimize Mekke fethinde mağlup olan; kumandanlıkta deha olarak bilinen Halid b. Velid vardı. İşte Azadlı kölenin oğlu Üsâmenin ordusunda bulunmayı hayatlarının en büyük şerefi bilen büyük Sahâbilerden bazıları bunlardı.

Rasulullah hastalanmıştı. Veda Haccında ümmetine veda etmiş, fanî dünyadan göç edip ebedî âleme gideceğini haber vermişti. Atesler içinde yatıyordu. Tayin ettiği kumandan Üsâmeyi, son olarak görmeyi istedi. Vefatından iki gün evvel, Suriye Orduları başkomutanı geldi. Rasulullaha son bir defa daha sarıldı. Adeta ayrılmak istemiyordu. Bataklığındaki beşeriyeti kurtarmakla vazifeli o hidayet güneşini doya doya seyretti. Vedalaştı ve huzurdan ayrıldı.

Rasulullah vefat etmiş, mü'minlere Hz. Ebubekir Sıddık (R.A.) emir olmuştu. Halife seçilmişti. Halife ol-

İninde Milletimizi Koruyalım ve Yüceltelim

KURTULUŞ YOLU

Günlük ve basit düşünce ve meş galelerini üzerine yükselecek. milletin ve bütün dünyanın yarınlarını tehdit altında bulunduran buharaların dindirilmesi çarelerini aramak: gerçek milliyetçinin bugün için temel görevidir. Korkunç bir kâbus gibi üzerimize çöken ve insanlığa huzursuz dakikalar yaşatan bu buharan dalgalarını nasıl ve hangi fikir manzumesiyle yırtıp atabiliriz? Milletin geleceğini düşünen gerçek aydının kafasını, cevap bulmak üzere, meşgul edecek temel mesele budur bugün. Evet, milletimize, benliğini vasatıp, menfaatını koruyarak onu huzura kavuşturacak fikir ve düşünce manzumesi nedir?

Şüphesiz ki bu, temelinde materyalizmin yattığı, kasıtlı ve büyük propagandalarla günümüzün geçer akçesi ve sistemi olarak lanse edilen sözde nazariye ve sistemler olmavacaktır. Zaten bugün, bütün buharanlarımızın ve çaresizliklerimizin temel sebebi: bize yutturulmaya çalışılan bu fikri akımlar ve onlar üzerine bina edilen hayat modelleri değil midir?

İnsanı, bütün zaruretleri, maddi ve ruhi mecburiyetleri içinde mütalâa etmeden; onun inanç his, heyecan, ümit ve korku dünyasını hesaba katmadan geliştirilen bir inanç sistemi, insanın ızdırabının baş sorumlusudur.

Bugün dünya, yepyeni izah tarzlarına ve hayat modellerine muhtaçtır. Maddi konforun, sarhoş kılıcı bütün imkânına sahip olmasına rağmen, huzursuzluğun girdabında boğulmama mücadelesi veren ve bunun için çırpınan günümüzün insanı, bu ihtiyacı, bütün şiddetiyle hissetmektedir.

O halde; insan, hayat ve madde gibi temel konuların izahında gerçek ilme istinat eden: hayatı ve maddeyi, bütün zaruretleri ve kanunivetleri içinde kabul edip değerlendiren bir hayat modeli, insanlığın kurtuluş ve silesi olacaktır.

Bu hayat modeli de; milletimizi, asırlarca, huzur saçan gölgesinde yaşatan ve gerçek ilmin ve medeniyetin öncüleri olmamızda temel sâkimiz olan kendi milli hayat görüşümüzden başkası değildir. Temelinde, İslâm'ın temiz ve gerçekçi inancının

RAMAZAN VE ORUÇ

İninin ve Kumandanlığın Sembolleri

duğu gün bütün mü'minlere şöyle hitab ediyordu:

«Ey nas! Ben size emir oldum. Bana yardım ediniz. Halbuki sizin hayırlınız değilim. Eğer iyilik yaparsam bana yardım ediniz. Fenalık işlersem bana doğru yolu gösteriniz.

Doğruluk: eminlik, yalancılık: hainlik. Sizin içinizden zayıf olanlar, Allah'ın yardımıyla, benim yanımda kuvvetlidir. Çünkü onun hakkını kuvvetliden alırım; Kuvvetliniz ise yanımda zayıftır. Ondan da başkasının hakkını alırım. İnşallah hiçbiriniz cihadı, Allah yolunda savaşı bırakmazsınız. Cihadı terkedenleri Allah ayak altında bırakır. Bir millet içinde kötülük artar, yavılırsa; Allah o milletin hepsinin başına bela verir.

Ben, Allah'a ve Peygambere itaat ettikçe siz de bana itaat ediniz. Eğer ben, Allah'a ve Peygamberine karşı gelirim, artık bana itaat etmenize lüzum kalmaz... Allah cümlelerinizi esirgesin.»

Bu konuşmasıyla Rasulullahın hicret arkadaşı; bütün devlet adamlarına stratejik hedefler çiziyordu. Kurtuluşun böyle bir vasavista olduğunu belirtiyor. mü'minlerin kendisini muvazabe etmesini istiyordu.

Üsâme (R.A.) önceden kararlaştırılan sefere çıkmak üzere, Hz. Ebu Bekir'in emrini bekliyordu. Ordunun Medine'de kalmasının lüzumundan bahsedenler olmuştur. Bunu duyan Halife şöyle divordu: «Aslanların gelip beni kapacağını bilsem, yine Üsâme'yi bekletmem.»

Ordu hareket edecekti. Düşman gücünü Savaca çoktu. Harpte tecrübesi büyüktü. Üsâme (R.A.) genç ve tecrübesizdi. Sahabe (R.A.) böyle düşünüyordu. Hz. Ebu Bekir'e bu nu duyur diye Hz. Ömer'e müracaat

lar yapıyordu. Nihayet Hz. Ömer Hz. Ebubekir'e durumu bildirmeyi uygun buldu. Ömer İbnî Hattap, söz, ordunun dileklerini bildirmek için geldiğini söylemekle başladı: «Ordu; Üsâme gençtir, tecrübesizdir» der. Yerine yaşlı birinin tayinini ister. Hz. Ömer'in sözü bitmemiştir.

Halim, selim, halifenin kışları çatıldı. Yerinden fırladı. Ömer'in sakallından yapılmış sallıyordu. Kükremiş aslan gibi haykırıyordu:

«Ömer! Ömer! Hattab oğlu Ömer! Allah'tan korkmuyor musun. Üsâme'yi (R.A.) kumandan olarak tayin eden Peygamberimizdir. Peygamberimizin tayin ettiği bir kumandanı değiştirmemi benden nasıl istersin. Allah'tan kork! Allah'tan af dile Ömer!»

H. Ömer mahcup hatasını anlayan çocuk misali, sakallından akan gözyaşlarıyla Hz. Ebubekir'e sarılır. «Allah razı olsun kardeşim, hatamı hatırlattın» der ve orduya döner.

Bütün hazırlıklar tamamdır. Ordu hareket etmek üzeredir. Ebu Bekir (R.A.) yaya, Üsâme (R.A.) hayvan üzerinde ordunun hareketine nezaret etmektedirler. Ordu kumandanı Üsâme (R.A.) yanında yaya yürüyen Hz. Ebubekir'e; hayvana binmesi için ricada bulunur, Hz. Ebu Bekir'in cevabı şudur:

«Ya Üsâme Allah'a yemin ederim ki, ne sizi indiririm, ne de kendim binerim. Yaya yürüyeyim ki, Allah yolunda cihad için ayağım bir saat olsun tozlanasın.»

Üsâme'ye yaklaşıp şöyle der:

«Eğer müsaade edersen Ömer Medine'de, devlet umurunda yardım için yanımda kalsın.»

Bir halife, devlet reisi kendi tayin ettiği kumandanın izin istemektedir. Bu ne demektir.

Bu hareketiyle Halife, bütün in-

sanlığa ve bize itaat örneği veriyor, mesuliyet örneği veriyor, devlet idaresinde uyulması icab eden kaide-leri, yaşayarak, asırlar sonra geleceklere örnek oluyordu.

H. Ebu Bekir'in Üsâme'ye ve onun şahsında, bütün İslâm ordularına tavsiyesi şudur:

«Sizler yabancı ülkelerde savaşacaksınız. Sakın zulmetmeyiniz! Haksızlık yapmayınız! İslâmın çizdiği had di aşmayınız. Hiç kimsenin azasını kesmeyiniz. Çocuklara, kadınlara dokunmayınız. İhtiyarları, hastaları öldürmeyiniz... Dişi hayvanları boğazlamayınız. Meyve ağaçlarını yakmayınız. Hurmalıkları kurutmayınız. Ancak silâhla karşı koyanlara karşı harb ediniz.»

Milyonlarca insanın binbir işkenceyle katledildiği, siyasi ihtiraslar uğruna milletlerin yok olmaya terk edildiği asrımızda bütün haşmetiyle gerçek doğru olduğunu ilân eden bu sözlerin önünde bütün dünya hürmetle eğilmektedir.

Çünkü bu sözler düstur olarak alındığı her devirde zaferin müjdesi olmuştur.

Bu sözler Alpaslan'ın ağzında Malazgirt ovalarında uzuldavarak yayılmış. Ankara ovasında Yıldırım'ın ağzında şimşek olup çıkmış. Fatih'in gür sesinde Bizans surlarında yankılanmış, Çaldıran'da Yavuz'un ağzından name name dökülmüş. Macar ovalarında Koca Sultan Kanuninin mücadele prensipleri olmuştur. Ordular gittikleri yerleri, çölse mamur etmiş, düşmanlara papaz külahı, yeri ne Müslüman sarığını tercih ettirmistir.

Ne mutlu bu insanî ideolojinin ve ona sadakatle hizmet edenlerin yolundan gidenlere!

yattığı bu milli hayat modelimiz, ki, insanlığı, içine yuvarlandığı baktakı kurtarıp şerefli tahtına oturacaktır.

Fakat ne acıdır ki, cebinde bulunan bir kıymeti dışarlarda arayan bir insanın zavallılığı içinde: bize, asırlarca efendiliğin saltanatını sürdüren kendi hayat görüşümüzün ve rine, dışarıdan, eksik, kırık dökük ve gerçeği kavrayıp ifadede çok uzak bir takım zavallı fikir manzumelerini, kurtuluş yolu olarak almakta ve kabullenmekteyiz. Ve bunun için de, dünya insanıyla birlikte yok oluşun karanlığına doğru gömüldükçe gömülmekteyiz.

Hayatın yorumunda, sistemlerin inşa ve geliştirilmesinde, sanki İslâm âleminin ve milletimizin hiçbir fonksiyonu olmamış gibi, eski Yunan'ın materyalist nazariyelerinden başlanarak Rönesansa gelmekte, oradan da gerçek dışı nazariye ve hayallerin, büyük bir ustalıkla ilim diye yutturulduğu 19. asra atlanmakta ve böylece koskoca bir İslâm tarihinin üzerine kalın bir örtü çekilmektedir. İslâmın ve onun bavraktarlığını şerefle yapmış olan milletimizin, gerçeklere ve kurtuluşa ışık tutan hayatî inanç ve mücadeleleri de, böylece gözlerden silinmektedir.

Ve ne acıdır ki, kendi ecdadımızı, inanç ve ahâk ummanımızı aydınlatmamız, barbar Avrupa'nın gözüyle görmek ve değerlendirmektedir. Böylece millet olarak, bir taraftan aşağılık duygusunun karanlığına gömülürken, öbür taraftan da, bize şahsiyet ve kurtuluşumuzu iade edecek olan inanç ve fikir kıymetlerimizi ebediyen elimizden çıkarma tehlikesiyle yüzyüze geliyoruz.

Fakat milletimiz, kendi tarihine dönmenin, kendi inanç ve kültürünü yaşama idealinin heyecan veren arzusu içinde bulunmaktadır. Kendi şahsiyetinin hususiyet ve derinliklerini yaşayan aydın kadrolarının rehberliğinde, şerefli geçmişine lâvık bir yasayışa kavuşmanın özlemini duymaktadır. Ve bu, büyük hareketlerin başlangıç noktası olan özleminin, birgün gerçek olduğunu görecektir. Milletimiz, tarihinde yabancı milletlerin, sistemlerin ve nazariyelerin tutsağı olmadığı gibi: bundan böyle de böyle haysiyet kırıcı bir duruma asla düşmeyecektir. Çünkü o, büyük bir millet olmanın şerefine sahiptir ve tarihinde Cihangir devletler kurmuş olmanın hususiyet ve imtiyazına maliktir.

İçinde bulunduğumuz Ramazan ayı hürmetine, böylesine tarihî bir görev ve mücadelede milletimizi, düşmanlarının tuzaklarından koru ve onu yücelt Allah'ım!...

Milli Sanat Anlayışına Doğru

Sanatın gücü ve gerekliliği :

Sanat, bir anlatım şeklidir. Ve kabul etmelidir ki, anlatım şekillerinin en güçlüsüdür. Muhatabında, yani insanda büyük değişiklikler meydana getirir. Denebilir ki, sanatla hiç bir anlatım şekli, insana müessir olma yönünden yarışamaz. Gerçekte, insanda büyük duygu ve heyecan değişimleri meydana getirebilen anlatım şekli, bu tesirini sanatkarca bir düzenleyişe borçludur..

Sanat, insanda estetik duygusu de-
ğilmez. duyguya hitap eder. Estetik duygusunun duygu olarak mahiyeti bilinmese bile, özü itibarıyla, suurun dış kabuğundan, yani zekâdan tamamen farklıdır. Fakat, bu hükmün, sanat suur altına hitap eden, bir anlatım şekli olduğundan dolayı, gayri mantıktır manasına alınmaz.

Sanat, suur altı dediğimiz ve insan hayatının en dinamik, en hassas ve en derin yanına şiddetle tesir eder.

Ve sanatın gücü, insan ruhuna derinden tesir eden bir anlatım şekli olduğundan doğar. Mükemmel bir sanat eseri karşısında, insanlar, zekâ seviyeleri, ahlak anlayışları, dinî inançları ne olursa olsun, aynı heyecanı duyarlar. Aynı duyguların tesirinde kalırlar.

Selimiye caminin insan ruhunda uyandırdığı duygular safiyet ve ubu diyetir. Cami: yaklaşılmaz bir azamet değil, en temiz ve candan bir azametle yükselir. Bu azamet, muhatabında tevazu duygusu uyandırır. Ma bedin içi ise, huşu uyandırır. Işık, renkler, kubbeler ve iç mimarinin bütün kısımları, husûvı artırır. Yağ, kültür, sosyal muhit ve cins farkı bu duygunun gönülleri hazla doldurmasını imkân veremez.

Sanat ister ses, ister söz, ister çizgi, ister renk ve isterse taşı kullanır, gayesî daima insan duygusuna tesir etmektedir. Güzel bir söz, güzel bir ses, güzel bir çizgi, insanları hissiyatıyla güzelleştirir. Bu eser, ister eski Yunan'ın bir eseri, ister bir Alman'ın eseri, isterse bir Müslüman'ın sanat eseri olsun, gerçekten güzelse, insanlar duygusuyla aynı hükmü verme mecbur olurlar. Ve gerçekten güzel olan eserin, uyandıracakı duygu da karşı konulmaz bir his halinde, insan suuraltın da şekillenir.

Güneşin doğuşu esnasında hangi insan, o harikulâde ve her an başka bir ahenk ile beliren gerçek sanat harikası karşısında heyecan hissetmez? Duşulanmaz?

Hülâsa gerçek bir sanat eseri, insanın güzellik duygusuna hitap eder. Ve onu büyütür. Bu tesirle, hiç bir anlatım gücü yarışamaz. Bir hükümün gerçek olmadığını, muhakeme ile ispat mümkündür. Güzellik ve güzelliğin tesirini ise, asla, muhakeme silemez.

İnsanın zekâsı ile değil, fakat duyguları, iç güdüler ve heyecanları ile hareket ettiği, bütün psikoloji mekteplerinin ittifak ettiği husustur. Bu dinamik beldeye ise, ancak sanatın sihirli eli uzanabilir. Muhakeme ise, bu beldenin en dış kapısında durmağa mahkumdur.

Bu bakımdan ilim daima küçük bir zümrenin işi olarak kalacaktır. Halbuki sanat herkes içindir. İlim ancak, insan hayatının maddî şartlarını değiştiren teknik ile, yani eserleri ile insanı değiştirir. Yoksa zihin terbiyesi ile değil!

Mademki sanat, insan ruhuna derinden tesir eden, rakipsiz bir anlatım şeklidir. O halde milletin ve insanlığın hayat şartlarını ıslah gibi, ulvî bir vazifeyi yüklenmiş olan hareket, sanata yabancı kalmaz. San'atın teshirkâr gücünü, bu ulvî dava için kullanamayan hareketin başarı ümidi yok denecek kadar azdır. Şu halde, millî politikanın hedefleri, millî sanatın da hedefleri olacak demektir.

MİLLİ SANAT ANLAYIŞININ HEDEFLERİ NELER OLMAKLIK?

Bir sanat eseri, güzel olmayı gayesi bilir. Söz, ses, renk, ısk, çizgi ve sanatın kullandığı malzeme güzelleştirir. Güzelliği arayan, ve ona yaklaşılan sanat, insan ruhunu dolayma imkânını ona veren derin tesire dayanarak, insan ruhunda gerçeğin feyizli tohumunu ekmeği basarmalıdır. Güzellik duygusunun açtığı kapıdan girmeli, aşk, sevgi, fedakârlık, sabır, feragat, kin, nefret ve iman gibi temel duyguları elektriklemler ve insana, gerçek saadet idealini telkin edebilmelidir.

Şu halde güzellik ve insana telkin edilecek gerçek, sanatın içiçe iki hedefini; insan ruhunun derinliklerine inmek ve teshir etmek ise onun me-
tadunu belirtir.

Millî sanatın hedefleri üzerinde duralım. Millî sanat, iki ana hedef gütmelidir. Birincisi millî realizm, ikincisi millî idealizmdir.

a) Millî realizm (millî gerçekçilik)

Millî realizm, millî hayatın toplum hayatının, tam bir tasvirini verme çabasıdır. Ancak millî hayatın anlatımı mücerret değil, millî hayatı tasvir eden sebeplerin de gösterilmesiyle tam ve gerçekçi bir tasvir kavusur.

Geçici realite, ancak ideal olanla mukavese edilebildiği takdirde tam anlam kazanır. Millî realizm ile kastedilen şey, hiç bir zaman millî hayatın, yani toplumda değişen, değişmeyen her şeyin tasviri değildir. Buna, zaten imkân da yoktur. Bu ne ilmin, ne sanatın hedefi olamaz.

Millî hayatın, bütüncül ve realist

bir tasviri geçici realite ile ideal gerçek arasındaki kaçınılmaz tezadın ortaya konması demektir. Bu tezat, insanın mutluluğu, gerçek kurtuluşu ve millî ideal şahsiyetle, mevcut ekonomik, sosyal, siyasî ve moral şartlar arasındaki tezadı ortaya koymalıdır. Alabildiğine müşahhas, alabildiğine çıplak olarak.

Millî realizm, ilk önce ülke çapında insanı ve millî şahsiyeti baskı altına alan ekonomik, sosyal, siyasî ve moral baskıya karşı kesin bir protesto olacak demektir. Bu protesto hareketi verimli olmak için, sınırlı ve geçici gerçeğe, ideal olan arasındaki tezadı, yani millî ızdırabı belirtecektir.

Millî ızdırabı olanca acılığı ve yaygınlığı ile belirtmek millî realizmin ilk hamlesi olmalıdır. O, genç kızın göz yaşını, genç adamın hicrîlığını, ananın sıkıntısını, babanın ızdırabını, ninenin, dedenin göz yaşını, unutulmaya mahkûm, ortaya konması imkânsız fanteziler olmaktan çıkartarak, bütün bir ülkeyi yalayan ve sarsan ızdırap fırtınası olduğu gerçeğini sanatın gücüyle ruhlara sindirecektir. Millî realizm, neşeli, müreffeh, ve mesut görünüşlü cehennem hayatını, unutkanlığın, vurdum duymazlığın, vicdansızlığın ve iş renç baskıların yaldızlı kubbesini çatlatan bir feryatla gözler önüne çıkaracaktır.

O, Müslüman Türk'ün dramını ve trajedisini kendine mevzu seçecektir. Başka bir mevzu seçmenin sadece millet düşmanlarına yaldızladıkları gayri millî sisteme hizmet manası taşıdığını unutmayacak, millî realizmi, hayaller ve lüzumsuz teferuatla bulandırmaktan sakınacaktır.

Millî realizm, her şeyden önce saklanan millî ızdırabın terennümünü ve zife bilmelidir. O, Müslüman Türk'ün ızdırabını terennüm ederken Müslüman Türk'ün iyi, doğru, güzel ve gerçekte kendini bulan ideallerini kahramanın ruh dünyasında derin bir özlem, yahut fîlî kahrına döktülmüş halde sembolleştirecektir. Kahramanın ruh dünyasındaki bu ideali, bastıran engelleyen iç ve dış baskıları, bu baskıyı sürdüren gayri millî kuvvetlerin temsilcileri ve ortakları ile birlikte anlatacaktır.

İdeal gerçeği sınırlayan, baskı altına alan şartlar karşısında, Müslüman Türk'ün yalnızlığını, tereddüdünü, korkusunu, nefretini, açlığını, peşmanlığını, inkısarını ızdırabını çizliğini ortaya kovacaktır.

Mesela Müslüman Türk kadınının ızdırabını gerçek büyüklüğü ve acıklığı ile ortaya kovarken, kadının gönülünde yasattığı ideallerin, sınırlı ve geçici realitenin baskıları ile, nasıl çarnıştığını anlatacaktır. Analık duygusu, sefkat, sadakat, safiyet, namus, fazilet, temiz ve derin sevgi, iyi, güzel ve doğruyu kahramanında sem-

bolleştirecek. Açlık, sefalet, küçümsenme, hakaret ve baskıyı sembolize edecek. Çirkin, kötü ve sahtenin etkilerini, engellemelerini açık, müşahhas ve çarpıcı bir şekilde gayri insanî ve gayri millî sistemin temsilcisi olarak seçeceği kahramanında sembolleştirecek. Aşk karşısında cinasî iç güdünün kabarcığını; analık duygusu, evlât sevgisi ve sadakat karşısında, sevgi iç güdüsünü, açlığı, sefaleti, alayı, baskıyı; feragat, fedakârlık karşısında, egoizmi; Fazilet karşısında zevki, egoizmi; iffet ve haya karşısında, hırsı, zevki, ve iştihayı; iman karşısında, şüpheyi ve inkârı belirtecektir. Hülâsa feridin ruh hayatında gömülü güzel, doğru, iyi ve adil olan ve insan mutluluğunu sınırlayan, baskı altına alan iç ve dış menfi dürtüleri ve şartları, gayri millî düzenin moral, sosyal ve ekonomik baskısını ve bu baskının doğurduğu ülke çapındaki ızdırabı, kahramanının şahsiyetinde belirtecektir.

Her sanat anlayışı, insan hakkında ki bir düşünceye dayanır. İnsanı tabiat ve toplum içinde ele alan sanatkar, insanın dramını anlatır. Ancak insanı tek yanlı bir varlık kabul etmek hatasına düşmemelidir. Ne insanın yapısını; etnâhım, kökünün barınakı sayan hristiyanî telakkinin, ne insanın bütün dünyasının fazilet olduğunu sanan tabii dîn ve vicdan taraftarlarının ve seklî hürrîyetçilerin yanlış kanaatlerinin, hatalı yolunu takip etmemelidir. İnsan -varlığının; yaradılış itibarıyla en güzel, en doğru ve en ilvî varlığını; cırkin, kötü ve sahteve, iradenin ve dış ve iç şartların baskısı ile yönelmeye daima müsait olduğunu ve insan dramının bu iki zıt kutbun amansız mücadelesinden çıktığını unutmamalıdır.

Bizim sanatımız, klasisizmden; karakterli yaşadığımız ve yaşanmış dünyanın bu ruh tezatına, dış dünyanın şartlarının tesirini göstermek yönünden avrılacaktır. Ancak klasiklerin tek varlık karakter, yani iç mücadelesiz sembolünün, insan ruhunun farklı ideal ve eğilimlerini açıklayan genel semboller olduğunu bilecektir. Şu halde klasisizmin genel mücerret ve ruh dünyasında kalan karakterini, kendi dünyamızın insanında farklı ve zıt ideallerin, ilhaların kav-

Sovyet Casusluk Merkezleri

Geçen ay İngiltere'den 105 Sovyet diplomatının çıkarılması, Sovyet Hükümetinin casusluk ve haber alma teşkilâtını biraz açığa çıkar-mıştır.

TASS ve Novosti, Rusya'nın içi ve dışında vazife gören tamamlayıcı propaganda ajanslarıdır. TASS, umu-mî haberlerle, Novosti ise daha te-ferruatlı haberlerle uğraşır TASS'ın Sovyet Hükümetinin iradesi altın-da yürüttüğü casusluk faaliyeti, ya-bancı ülkelerce, senelerden beri bi-linirdi. Fakat Novosti, gayri resmî bir ajans olarak tanıtılmış olduğu i-çin, ondan böyle bir hareket pek beklenmiyordu. İki ajansın da muha-birleri, komünist olmayan memle-ketlerden casusluk yapmaları ve ga-zetecilikle alâkası olmayan faaliyet-erde bulunmaları dolayısıyla kovul-ular.

1 Aralık 1917 de Lenin'in Devrim-i Hükümeti, Petrograd Telgraf A-jansını (PTA) kurmuştu. 4 ay sonra Rusya Merkezî Eylem Komitesine bağlı basın bürosuyla birleşerek Rus Telgraf Ajansı (ROSTA) adını aldı. 10 Temmuz 1925 de ise ismini Sov-yet Telgraf Ajansı (TASS) olarak değıştirdi.

TASS, kendi umum müdür ve yar-dımcılarını tayin eden SSCB Hükü-metine karşı sorumlu olup içine En geniş Sovyet Kabinesinin» tam elâhiyetli bir üyesi de bulunur. 1935 senesinin hükümet sözcüsü TASS'ı, SSCB'nin merkezi haber uz-u olarak tarif eder. Novosti'nin ku-ruluşuna kadar Sovyetler Birliği'nin haber tekelini elinde bulunduruyor-lu. Diğer küçük ajanslar da TASS'a bağlı olarak çalışmaktadır.

UCUZ FAKAT YAVAŞ

Resmî bir organ olduğu için malî

bakımdan hiçbir sıkıntısı olmayan TASS, haberleri abonelerine gayet ucuza verir. Fakat hizmeti, diğer ba-tı ajanslarına nisbetle daha yavaştır. Son zamanlarda tenkit mevzuu olan bu yavaşlık, TASS'ın umum müdürü DİMİTRİ Guryunov; «TASS tasdik edilmemiş haber, veya olma-sı ihtimal dahilinde bulunan bir ha-ber olarak neşretmez. Biz rivayet değil, hakikat yazarız» diyerek ya-vaşlığı izaha kalkmıştır.

Aslında haberleri vermekteki geç kalış sadece sansürden ve partiye uy-gun haber seçmenin uzun zaman alı-şından ileri gelmektedir. Ajansın es-ki başkanı N.G. Polgunov, «Basın ha-berlerinin temeli, TASS ve ödevi» (1955) adlı bir kitapta TASS'ın rö-lünü şöyle belirtiyor. «TASS, muh-teva ve bünye bakımından fotoğraf gibi haber değil, Marksist - Leninist teoriye göre tahlil edilmiş haber ya-ynlar. Kuru haber değil de tahlil yayınlamakla komünist ideolojiye ve burjuva sistemlerle yapılan mücade-leye hizmet etmiş olmaktadır.» Za Rubezhom'da yayınlanan yazısında: Goyonov: «Zamanımızda çok bol ha-ber lâzım geliyor. Fakat asıl bize lâ-zım olan herhangi bir haber değil, sosyal ehemmiyete, haiz haberdur.»

1955 den 1965'e kadar içinde TASS'ın muhabiri olan memlekete-lerin sayıları 40'dan 97'ye yükselmiş-tir. En geniş TASS büroları New-York, Londra, Paris, Tokyo ve Hel-sinki'de olup bunların hepsi günde 24 saat çalışan teletypentler ile Mos-kova'ya bağlıdır. Goryonov, perso-nelin tamamının ehliyetli gazeteci-ler olduğunu iddia etti. Fakat ilk başlarda bu böyle değildi. Ortado-ğudaki ilk TASS muhabiri MISIR ü-zerine tahsil görmüş biri idi. 1945-1953 seneleri arasındaki Londra mu-habirleri arasında ise, bir okul mü-dürü, şoför ve Sovyet Emniyet Ba-

kanlığının bir üyesi vardı.

Halihazırdaki Lübnan muhabiri i-se gayet güzel Arapça konuşur. 1967 Ortadoğu harbini Ürdün'den takip etmişti. Birçok TASS muhabirleri Sovyet elçiliklerinde kalarak bürola-rın çeşitli imkânlarından ve teleko-minikasyon tesislerinden faydalan-mışlar.

Casus olarak bilinen TASS muha-birlerinden bazıları şunlardır: 1942-1945 Kanada temsilcisi Nikolaj Zhe-veinov; Viktor Anisimov, bu adam 1951 de açıklandığına göre Hagve temsilcisi L.F. Pisarev ve Oslo tem-silcisi Vavilov'dan alınan (Bu adam lar 1953'de Hollanda'dan atılmışlar-dır) İsveç Denizcilğine ait bilgileri kaçırmıştır.

19/2/1965 tarihli «Edebi Rusya» adlı dergide bir Sovyet yazarı harp-ten evvel İtalya'da MVD ye alt bir meslektaşına rastladığını ve onun takma bir isim altında TASS muha-birliği yaptığını anlatıyordu.

NOVOSTI'NİN ROLÜ

Tam adı Agentstvo Pechati Novos-ti olan (APN) Novosti 1961 de, bir çok ülkelerdeki TASS muhabirleri-nin ajansın itibarını düşürücü hare-ketlerde bulunmaları üzerine kurul-muştur. Novosti, gazeteler için ufak haberlerle meşgul olduğu gibi, rad-yo, televizyon ve filmler için fotoğ-raf ve materyal hazırlar. 1964'den beri kendisine has bir yayınevi var-dır. Sovyet Hükümeti TASS'ın ken-di kontrolü altında olduğunu hiç bir zaman saklamadığı halde, Novosti'nin gayri resmî bir kamu teşkilâtı oldu-ğunu söyleyip durur. Tüzüğünün 9. maddesi Novosti'nin hiçbir Sovyet Devlet Teşkilâtının faaliyet ve mali vesinden mesul olmadığını söyler. A-jans'ın malî kaynağının, haberlerden alınan kârlar ve kamu teşkilâtları-nın ianeleri olduğu söylenir. Bu «Ka-mu» teşkilâtları SSCB Gazeteciler Birliği, SSCB Yazarlar Birliği ve

Zanie (Bilgi) Cemiyetidir. Sonu-su Atheist propaganda yapmakta-lup 1963'e kadar «Siyesî ve İlmî Bi-lgileri Yayma Cemiyeti» olarak bi-şirdi.

ŞÜPHELİ İDDİALAR :

Novosti'nin malî olarak müstaki oluşuna dair iddiası, şüpheli karşıla-maya başlamıştır. 1500 muhabire ve 56 memleketteki yazara ve binlere yardımına para ödemektedir.

Ajansın bir takım kefil teşkilâtı-dan yardım aldığını kabul etsek bile personeline Karadeniz sahillerindek-i Soçi'de 400 kişilik sayfiye evleri yap-tırmaya yeteceğine inanmak zordur. Novosti, beş seneden beri, bilhassa yeni gelişen ülkelerde çok genişle-miştir. Hindistan'da 15 günde bir 14 dilde «Sovyet Ülkesi» adlı bir dergi yayınlanmaktadır. Trajinin 300.000'i aştığı söylenir.

THE DAILY STAR

8/10/1971

— Bütün dünya memleketlerinde ih-tilâllerin, iç harplerin kıskırtıcısı ko-münist ajanların iplerini elinde bu-lunduran KGB şefi Adropov görülü-yor.

gasında ve bu kavgayı hızlandıran dış tesirlerle birlikte anlatırken mü-sahhaslaştıracaktır.

Bu sebepten, Şekspir, Servantes ve Molyer gibi, Fuzulî ve Nevalî gibi us-taların güzel, fakat yalın karakter çizgilerini, Müslüman Türk'ün ruh dünyasındaki kavgada, insan dışını yani realiteyi tasvir ile birleştirecek-tir.

Millî realizm, ne insanı dış şartla-rın (ekonomik, sosyal ve siyasî) za-rurî uzantısı, şuursuz otomati ve mankeni olarak alan klasik realizmi-ne de zaruretin kör aleti sayan na-turizmi kabul edebilir. Aynı şekilde sosyal şartlardan soyulmuş, dış şart-larla hiç bir ilgisi olmayan saf ruh anlayışı (klasisizm) gibi, mücerret karakter (romantizm) anlayışını kendine model sayamaz.

Millî realizm, insan dramının te-meli olan; nefis-ruh, iman-inkâr, ihti-ras, iştiha.. yüksek idealler arasında-ki müsamahasız kavganın, tereddü-dün ve ızdırabın tam bir tasvirini yaparken, gayri millî kuvvetlerin sos-yal, siyasî ve ekonomik baskısının bu buhranı nasıl derinleştirdiğini orta-ya koyacaktır. Özetle, her ızdırap

çılgılığı millî olanla, millî olmayan a-rasındaki haşın ve fakat gizlenmeye-çalışılan mücadelenin platformunda manalandırılacaktır.

Millî yaşayışın gerçekçi tasviri, an-cak böyle yapılabilir.

Millî ızdırabın bugünü, dünü ve başlangıcı; sınırlı, geçici ve yok ol-maya mahkûm bünyesi ile, gözler ö-nüne serilmelidir.

Millî realizmimiz hakkında söyle-nebilecekler bunlardır.

b) Millî İdealizm:

Bizim millî realizmimiz, hayatla pratik bütün bağları kesmiş klasisiz-mi benimsemediği gibi, insanın dra-mını oldukça başarılı olarak, fakat gene de mücerret olarak ele alan, romantizmin, hülyalı, hastalıklı, mağ-mum ve karamsar lirizmini takip e-demez. Victor Hügo'da kesinleşen in-sanî ümit ve müsbet aksiyon yerine, göller, ırmaklar ve ormanlarda uy-mağa davet eden melankoli. bizim romantizmimiz olamaz.

Aynı şekilde sosyal şartların oto-mati olarak takdim edilen realist ve naturist insan anlayışı da klasik ro-mantizm gibi ümitsizlik ve aksiyon katilliliğinden ve gayri millî şartlara

boyun eğmekten başka bir manaya gelmez.

Dostoyevski, insan dramını gerçek büyüklüğü ile tasvirde ve ızdırabı terennümde başarılı olmakla bera-ber, insanı kör bir passifizme ittirdi için son derece ihtiyatla incelenme-lidir.

Özetle bizim millî idealizmimiz, milletin ve insanın dramını, tarihin ve ilmin kesin gerçeklerinin ispatla dığı, millî tarih tezine dayayan, in-sanın müstakbel mutluluğuna, mille-tin zafer ve saadetine güvenle dolu bir idealizm olmalıdır. Bu idealizm, bizzat eşyanın ve insanın bünyesine, tarihin kanununa dayandığı için, ka-ti ve sarsılmaz gerçektir.

Millî idealizm, insan varlığının iç rençliğe, basitliğe ve zavallılığa da düşmeğe mütemayil ihtiraslarını bir gerçek olarak kabul etmekle bera-ber, insan fıtratının güzel, doğru ve iyi ile ifade edilebilecek bütün fazi-letleri, en büyük bir güç kaynağı ha-linde yaşattığına inanır. Tarihini, sa-adete doğru akışında, insanın bu müsbet varlığını, insanı büyük ideal-lerin mesut dünyasını kurmakta, a-sil ve ulvî aksiyonun muhatabı bilir.

Şu halde millî idealizm, şanlı tarihimizde yaşanmış fazilet ve saadeti göz kamaştıran bir şekilde parlata-cak ve insana, onun fıtratında gömü-lü, parlamaya hazır fazileti erişilme-si muhakkak bir saadet hedefi ve dış dünyayı değıştirmesi katî bir aksiyon şekli halinde gösterecektir.

Bizim millî idealizmimiz, Yunus'ta sabrı, feragati gösterecek. Osman Ga-zî'de derin inancı, Yıldırım'da aksiyon dehasını, Fatih'te samimiyet ve basireti, Yavuz'da içli imanı, sınırsız fedakârlığı, Kanunî'de göz kamaştı-ran nizam anlayışını bugünün ada-mına gösterecektir.

Hz. Hatice'de, Hz. Sümeyye'de... Mâl hatunda, Süyünbike'de, Dilşâd hanımda, iç ürperten sevgi, haya, sa-dakat, fedakârlık, analık, gefkat ve inancı gösterecektir. Sahabide, Gaz-neli Mahmud'da, Alpaslan'da, üç kı-taya mühlür basan akıncılarda ve de nizcilerde, fazilet dünyasını kuran aksiyon çeşitlerinin ve aksiyon meto-dunun zafer anahtarını bulacak ve onu mukaddes bir emanet olarak bi-ze verecektir.

İşte, millî sanatın, birbirini ta-mamlayan iki hedefi budur!

İNGİLİZ KRALİÇESİNİN ZİYARETİ VE Son Devir Türk-İngiliz Münasebetleri

İngiltere memleketimizden çok uzakta olan bir ülke. Aramızda koskoca Avrupa kıtası var Buna rağmen bazı sınır komşularımızdan daha fazla tesiri vardır üzerimizde.

Asırlar boyunca içişlerimize karışmış, memleketimizin topraklarını parçalamak, kendisine menfaatler temin etmek maksadıyla olmadık entrikalar çevirmiş bundan dolayı da en az Yunanistan veya Rusya kadar milletimizin nefretini kazanmıştır.

İmparatorluğumuzun yıkılışında büyük payı olan İngiltere, çoğu zaman dost görünerek, düşmanlığını yürütmüştür. O kadar oynak ve kaypak siyaset gütmüştür ki bundan dolayı, kendisine halkımız uygun sıfatları yakıştırmakta gecikmemiştir. İngiliz deyince milletimizin hayalinde beliren insan tipi yılan karakterinde teşekkül eder. Bu da tabii sebepsiz değildir. İngilizlerle olan münasebetlerimizi başlangıcından sonuna kadar kısaca özetlersek yukarıdaki benzetmenin gayet yerinde olduğunu anlarız.

İLK MÜNASEBETLER

İngilizlerle ilk münasebetimiz 1579 yıllarında ticaret maksadıyla olmuştur. Bu sırada Harborne isimli bir İngiliz İstanbul'a geldi. Padişahın Osmanlı ülkelerinde ticaret yapabilme izni aldı. Aynı zamanda Sultan 3. Murad Kraliçe Elizabeth'e Harborne vasıtasıyla bir mektup gönderdi. Bundan dört sene sonra Harborne tekrar geldi. Kraliçeden mektup getirdi. Bu sefer aynı zamanda İngiltere elçisi sıfatını da üzerinde taşıyordu. Osmanlı İmparatorluğu ile İngiltere arasında bir ticaret anlaşması imzalandı. Daha sonra ticari münasebetler bir hayli ilerledi. Bu ilerlevis İngiltere'nin dış ticaretindeki gelişmesiyle paralel gidiyordu.

Hindistan İngiliz sömürgeci haline gelmişti. Dolayısıyla Osmanlı ülkesinin önemi bir kat daha artıyordu. Eğer Ortadoğu, Mısır ve Akdeniz üzerinde İngiliz nüfuzu hakim olmazsa Hindistan ticareti de tehlikeye girecekti. Bunun için İngiltere Osmanlılarla olan münasebetlerine bir hayli önem vermeğe başladı. Dostluk gösterilerinde bulundu. Hoş geçinmeye gayret etti. Böylece 1799 yılına kadar gelindi.

NAPOLEON'UN FRANSA'SI

İngiltere, Fransa ve Rusya birbirleriyle kuvvet varisındaydılar. Rusya 1677 den beri Osmanlılardan, toprak koparak sınırlarını genişletiyordu. Fransa'da, bütün Avrupa devletleri için tehlike teşkil etmeğe başlamıştı.

Napoleon Bonapart'ın Mısır'ı işgal etmesi, ne Rusya'nın ne de İngiltere'nin işine gelmedi. Her ikisi de Fransa'ya karşı bizimle beraber oldular. Hatta İngiliz donanması İskenderiye'deki Fransız donanmasını anı bir baskınla vakti. Böylece İngiltere bütün Osmanlılara yardım etmiş gibi görünüyordu. Aslında kendi menfaatlerini korumuştu. Bir müddet sonra ise biz Ruslarla savaşmağa karar verince, bu kararımızdan vazgeçirmek için tehdit maksadıyla donanmasını Çanakkale Boğazından geçirerek Yeşilköy Körfezi'ne getirdiyordu. İşte in-

giltere dostluğunun esası bu idi...

Zamanı geldiğinde arkadan vurmak.

YUNAN İSYANINI DESTEKLEME

İngiltere her fırsatta Türklerin Avrupa'dan atılması için gayret göstermiştir. Türklerin tekrar Orta Asya'ya sürülmesi, Osmanlı İmparatorluğunun parçalanması, yerine küçük küçük devletlerin kurulması İngiliz politikasının esasını teşkil eder. Bu nu hadiselerin doğruladığını görürüz.

Mora yarımadasında Yunanlılar Rusların ve İngilizlerin kışkırtmalarıyla 1822 de isyan etmişlerdi. Bura da bağımsız bir krallığın kurulması için en fazla İngiltere gayret göstermiştir. 1828 yıllarında Londra'da bu maksatla diğer Avrupa devletlerini toplayan İngiltere'den başkası değildir. Bağımsız bir Yunanistan kurulmuşsa bunda en büyük pay İngilizlere aittir.

KIRIM HARBİ VE NETİCELERİ

İngiltere bir taraftan ihanetlerine devam ederken, diğer taraftan dostluk gösterilerini de ihmal etmiyordu. 1853 Ocak ayında Moskova'da, Çar Nikola ile İngiltere elçisi, aralarında şöyle konuşuyorlardı: «Osmanlı devleti ağır hastadır. Her an ölebilir. Eğer, biz Avrupalı devletler, bu konuda kesin bir bölüşüm üzerinde anlaşmaya varmadan bu ölümle karşı karşıya kalırsak, beklenmedik olaylar, çetin savaşlar başgösterebilir» (Türk - İngiliz İlişkileri. Sayfa 131)

Moskova'da bu şekilde Osmanlı İmparatorluğunun ölüm çukuru kazılırken İstanbul'daki İngiliz elçisi yüzümüze karşı tebessümler vağdırıyordu. İki yüzlü İngiliz politikası yine sahnedeydi.

Rusya'nın doymak bilmez açgözlülüğü, İstanbul ve Boğazları kendi payına istemesi işleri karıştırdı. Kaypak politika takip eden İngilizler Ruslara karşı Osmanlılar safında cephe aldılar. Böylece çok daha hainane plân ortaya konuyordu. Osmanlı devletini içten yıkmak, dost görünerek kontrol altına almak... Neticede Ruslarla Kırım Harbi yapıldı. (1853-1856). İngilizler de harbe iştirak etti. Ruslar yenildi. Anlaşma oldu. Harpten en fazla kârlı çıkan İngiltere olmuştu. Çünkü içimize kadar, dostluk maskesiyle girmiş, devlet mekanizmasında da birçok adam elde etmeyi başarmıştı.

Bilhassa masonluk vasıtasıyla Osmanlı Devlet mekanizmasına bir hayli tesir etti.

«Türkiye'de Masonluğun yerleşmesi ve melânetlerine başlaması daha çok Abdülmecid devrinden sonradır. Kırım Harbi dolayısıyla batı ülkeleriyle dostluk münasebetlerinin gelişmesi ve bu sırada İstanbul'da İngiliz sefiri olarak bulunan Lord Ralston'un azınlı bir mason oluşu Türk devletinin ileri gelenlerinin hemen tamamının mason olmasına sebep olmuştur.» (Masonluk ve Masonlar. Sayfa: 18)

«Bu devre içinde İstanbul'da açılan bütün mason localarının kurucuları yabancı devletlerin İstanbul'daki elçileri idi. İngiliz sefiri Lord Ralston Galata civarında İskenderiye'de bir mason mahfili kurdurmuş.

Mustafa Reşit Paşanın da üyesi olduğu bu locanın idaresini üzerine almıştı. Mustafa Reşit Paşa'nın o sıralarda Osmanlı Sadrazamı olduğu düşünülürse İngiltere'nin Babıâli üzerindeki hakimiyetinin derecesi takdir edilebilir...» (Masonluk ve Masonlar. Sayfa 19).

KIBRIS MESELESİ

93 harbinden sonra barış kongresi Berlin'de toplandı. Rusya birçok talepte bulunuyordu. Bunların en kötüsü Ardahan, Kars, Batum, Beyazıt ve dolaylarının Rusya tarafından istenmesi ve bu isteğin başta Almanya olmak üzere kongredeki bazı devletler tarafından kabul edilmesiydi. İngiltere işte tam bu sırada bir takım şartlarla yanımızda olacağını, Ruslar Kars'a, Ardahan'a girmek isterlerse bizimle aynı safta çarpışacağını açıkladı. Şartlardan birisi de Kıbrıs'ın üs olarak İngiltere'ye verilmesiydi. Ancak binlerce şehidin

İngiltere'nin zaman zaman safımızda imiş görünmesi sadece kendi planını tatbik edebilmek içindi. Yoksa Osmanlı imparatorluğunu parçalamaya hedefinden hiçbir zaman vazgeçmiş değildi. Meselâ Araplar isyana teşvik için Lavrens isimli bir casusunu Ortadoğuya gönderiyordu. Orada Araplar kışkırtılıyor ve İmparatorluk her tarafından sallanmak isteniyordu.

İngilizler en açık düşmanlıklarını şüphesiz Çanakkale'de gösterdiler. Yüzbinlerce Mehmetçik'in şehit olmasına sebep olan devletlerin başında İngiltere gelir.

İSTİKLAL HARBİ VE LOZAN

Birinci Dünya Harbinden sonra İmparatorluğumuz yıkılmış ancak İngilizler tam hedeflerine ulaşamamışlardır. O hedef te: Türklerin Anadoludan da sürülmesi, Orta Asya'ya gönderilmesiydi.

Bunun için Yunan sürülerini

— Çanakkale Gelibolu Muharebelerinde, İngiliz donanmasından yağan güller ve mermilerle şehit düşen 400 bin millet evladı adına dikilen abideyi ziyaret ettikten sonra uğradığı Şehitler Müzesinin hatıra defterine sunuları yazıyor: «iki ulusun birbirlerine karşı ebedi bir saygı kazandıkları Gelibolu savaşlarında...» Resim, Kraliçeyi Çanakkale Şehitler Abidesinde gösteriyor.

kani pahasına alınmış Kıbrıs adasının bir yardım vaadiyle terkedilebilmesi için İngiltere'nin ajanlara ihtiyacı vardı. Nitekim onlar da hazırdı:

«İngiltere'nin, her zaman olduğu gibi, devletin içinde, padişahın önünde elde edilmiş yetkili elemanları vardı.

Mabeynî Müşiri Said Paşa bunların en önemlilerinden biriydi. İngiliz kültürü, İngiliz töreleriyle yetiştirilmiş olan bu adam, İngiliz çıkarlarını sağlayıcı hareketleriyle tanınmış bir «İngilizce» idi.

İngiltere Büyük Elçisi Henry Layard'ın tekliflerine karşı ilk iş, Sadrazam Saffet Paşanın uyarılığı altına çıktı. Ondan sonra 2. Abdühamid'in bu anlaşmadan yana olması başlatıldı.» (Türk İngiliz İlişkileri Sayfa: 159.)

Öyle yapıldı. İngilizler geçici zaman için Kıbrıs'a yerleştirdiler. Bir da-

ğerimizde gönderdiler. Milli Mücadele'nin neticesinde Türk Milleti muvaffak olunca, bu sefer Lozan barış masasında saldırdılar. Yunanlıların yine hamisi kesildiler. Lozan konferansında İngilizlerin bize olan açık düşmanlıkları herkesin malûmudur.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki; başlangıcından bu yana İngilizlerle olan münasebetlerimizde hiçbir zaman gerçek samimiyet ve gerçek dostluk görmedik, göremezlik de. En candan göründükleri anlarda bile kafalarının içlerinde aleyhimize plânlar tezgâhlıyorlardı. Yüzümüze karşı gülerlerken, arkamızdan tuzak kurup düşürmeye çalışıyorlardı. Sadece İngilizler değil diğer Avrupa devletleri de aynı şekilde hareket ediyorlardı.

Su sözleri de İngiliz Basvekilli Lord Gladstone söylüyordu: «Türkler, in sanlığın insan olmayan nümuneleridir.» Ve bu İngiliz bizim en büyük dostlarımızdanmış!!

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

21

Geçen Sayıdan Devam

Gerçekte bir milletin temeli daima, toprağa bağlı köylüdür. Köylü ugalırsın milletin varlığı tehlike de demektir. Bir milletin menfaati daima işçinin karnının tok ve millî ideallere bağlı olmasındadır. Türkiye gibi bir memleketin esnaf ve sanatkârları ise daima millî ideallerin en canlı olarak yaşadığı zümreyi teşkil etmiştir. Ancak ne yazık ki, millî buhran ve çöküntü bütün fertleri olduğu gibi zümreleri de sömürmekte ve yokluğu sürüklemektedir.

Ekonomik yıkıntının bu tarihi açık lamasını, temel kanuna dayamak kaçınılmaz.

İlmi sağ bize göstermiştir ki, beşerî hadiselerin motoru daima ideolojilerin çarpışmasıdır. Bu bütün dünyaya hadiselerini açıklayan temel kanundur. Milletler de belli hayat ideallerine sahip varlıklardır. Ve mücadele bu gün milletler arasında devam etmektedir. Kendi hayat ideallerine bağlı milletler, yaşama hakkına sahip olmaktadır.

Milletlerin teşkilatlanmaları devletlerine ve müesseselerine vücut vermektedir. Devlet bir milletin teşkilatlanmış halini ifade etmekte, ekonomileri hayat ideallerini gerçekleştirmek üzere sahip oldukları şeylerden ibaret bulunmaktadır.

TOPYEKÜN HARP

Milletler arasındaki harp, bilhassa zamanımızda topyekün bir mahiyet almıştır. Topyekün harp milletlerin sadece silâhlı kuvvetlerini değil, aynı zamanda bütün maddî ve manevî güçlerini çarpıştırmaktadır.

En son müstakil Müslüman Türk varlığı, devletimiz ve milletimiz de, bu amansız harbin içinde bulunmaktadır. Bütün milletlerin düşmanı beynelmilel Yahudilik ve Vatikan asırlardanberi aynı muharref Tevratın metodlarını kullanarak milletleri manevî harap oluşturma, iktisadî sömürme ve politik baskıya sürüklemiştir.

CIHAN KAVGASININ İDEOLOJİK ÖZÜ

Emperyalizmin bu iki mimarı; kanlı harplerin, vurgunların kanı ile güçlenmiş, Mason devlet adamlarını ve muhteris vatan hainlerini kullanarak milletleri çarpıştırmış durmuştur.

Tevratın veya İncilin cihan hakimiyetli namına cinayetler işlemekten geri durmamıştır. İşte beynelmilel yahudiliğin cihan diktatörlüğü hayaline erişmek için senelerden beri yürüttüğü mücadele, bütün insanlık camiası ile beraber milletimizi ekonomik yıkıntıya, ahlâkî çöküntüye, dinî hayatın bulandırılmasına, millî devletin çökertilmesine millî ideallerin çürütülmesine münfer olmuştur.

Beynelmilel yahudilik milletleri din, ahlâk, milliyet ve tarih bağlarından çözümler, köleliğe koşacak insanlık dünyasına büyük bir sosyal ihtilâl ile hakim olmak gayesindedir. Ve bu gayeyi asla terk etmemiştir. Her devirde kuvvetli siyasî ve ekonomik yapıları bir taraftan kontrolü altına alma ve içten çürütme metodunu kul-

Bay Toker, Mücadele Birliği Düşmanlığında Kimlerle Beraber

lanmıştır. Tarih dikatle incelenirse Pers İmparatorluğunun, Roma'nın büyük siyasî yapısının, Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluklarının nasıl istismar edildiğini ve sonunda ihanetlerle nasıl yıkıldığını gösterir.

Su an yirminci asrın en büyük siyasî yapısının da yani, Amerikanın da aynı vahim durum içinde olduğu görülmektedir.

Harp veya ihtilâl gibi silâhlı kuvvetlerin mücadelesini zaferle bitirmek isteyen kuvvet, düşman millet üzerinde çözümlü, yıpratıcı, bitirici, kuvvetten düşürücü bütün vasıtaları kullanır. Bu değişmez prensibi ise, asırlar boyunca, yahudilik büyük bir maharetle uygulamıştır. Harbî kuran ve idare eden politika; zaferini temin etmek için ekonomik, psikolojik ve politik harbi devam ettirir. Sulh patlamaya hazırlanan fırtınadan önce görülen sessizliğe benzer Silâhlı çarpışmanın cereyan etmediği süreçte harp baska bir şekil altında sinisi sinisi hazırlanır.

Beynelmilel yahudilik de bütün âdi müttefikleri ile beraber büyük sosyal ihtilâl için milletleri ve milletimi zın ahlâkını kemirmek, servetini sömürmek, ideallerini alçatmak ve devletini yıkmakla meşguldür. Türkiye'nin iktisadî, sosyal ahlâkî yıkıntısının yürek sızlatan halini bu temel kanun açısından görmedikçe, hiç bir başarılı müdahale imkânı mevcut değildir.

Köylünün sefaleti, işçinin ızdırabı, topyekün milletin buhranı bu temel kanununun ifadesinden ibarettir. Buhranımız, iki asırdan beri süregelen mağlubiyetlerimizin acı meyveleridir.

Beynelmilel yahudilik milletler ve milletimiz üzerindeki hakimiyetini, milletlerin iradesine, gizli bir elle (masonluk ve benzeri teşkilâtlar yoluyla) sahip olmasına borçlu bulunmaktadır. Sahte demokrasi ve komünizm; yahudiliğin ekonomik, kültürel ve psikolojik baskısını perdeleyen sistemler olarak yaşamaktadır. Sahte demokrasi, milletler üzerinde ekonomik ve kültürel diktatörlüğün siyasî ifadesi olmaktadır.

Beynelmilel yahudilik birtaraftan servetimizi, emeğimizi çalarken, ekonomimizi tam bir sömürge ekonomisine dönüştürürken, diğer taraftan çaldığı servet sayesinde, bütün kültür vasıtaları üzerinde, kurduğu hakimiyet yoluyla, millî eğitimi dejene etmekte, ahlâkımızı her geçen gün darbelemekte, felsefî nazariyeler, ilim maskeli kanaatler ve modalaşan cereyan'lar kanalıyla, basın, radyo, film reklâm, moda vasıtası ile müthiş ve misli görülmemiş bir yıkımı sürdürmektedir.

İşte milletimiz bugün bu haldedir. Zayıf ve yabancıya muhtaç bir eko-

nomi, tarihi teşkilatlanışının diriliğinden mahrum hale getirilmiş bir millet, her gün çamurlanan bir ahlâk, her Allahın günü istihza ve hareket darbeleri altında bir din, milleti kanlı bir ölüm çukuruna itilmek üzere kıyasıya mücadelenin cereyan ettiği bir memleket.

İşte millî kadroların, düşman ile mücadele verecekleri ortam budur.

Bay Toker'in kimlerin yanında olduğunu daha iyi anlamak ve Mücadele Birliği düşmanlığının iğrenç mahiyetini gereğince açıklamak için, şu satırları aynen ıktibas ediyoruz. Bu satırlar 1969 Martında yazılmıştı. Ancak bugün olduğu gibi uzun yıllar süresince de, gerici slogani altında yatan hiyanetin iç yüzünü bütün çıplaklığı ile gözler önüne sermektedir.

Kapalı olmayan bir göz, Bay Tokerin kimin ağzı ile konuştuğunu far ketmekte gecikmeyecektir. Şimdi Necmeddin Erişen'in, Türkiye'deki Millet düşmanlarının maskesini indiren yazılarına bakalım :

ATHENEGORAS'A GÖRE GERİCİLER!

İçimizde iğrenç bir yılan gibi çörek lenen ve mutlaka tesfiyesi gerekli Fener Patrikhanesinin kanaatlerini gösteren vesikayı okuyalım. Bu vesika Patrik Athenegoras'ın eski başvekil Menderes'e yazdığı bir mektuptur :

«Duyduğumuz derin elemi bir telgrafla ifade etmiştik. Bugün Sen sinod toplantısından sonra olanları bilginize soruyorum : Mevcut 80 kiliseden 70'i yıkılarak tamamen tahrip edilmiştir. Kutsal yerler tahammül edilmez surette ihlâl ve tahrip edilmiştir. Aziz heykellerinin gözleri oyulmuş, patriklerin ve diğerlerinin mezarları tecavüze uğramıştır. Kemikler meydanlara saçılmış veya yakılmıştır. Bir papaz öldürülmüştür, diğerlerinin mezarları tecavüze uğramıştır. Kemikler meydanlara saçılmış veya yakılmıştır. Teşkilâtlı, plânlı ve bellî programa göre hareket eden guruplar ahtlarında vasıtalar, ellerinde tahrip aletleriyle ve hareket-siz kalan zabıta kuvvetlerinin gözleri önünde ve aynı anda şehrin çeşitli yerlerine yayılmıştır. Bunlar bir yerden işaret almışlarcasına Rumlara karşı dehşet verici surette tecavüze geçmişlerdir.» (2)

Emperyalizmin Türkiye'deki direk lerinden birinin ifadeleri dikkate geyandır. İfadelere dikkat edilince görürüz ki; bu küstah papaz 6-7 Eylül hadiselerini millî galeyân olarak görmüyor, hükümetin kışkırttığı teşkilâtlı bir azınlığın hareketi olarak göstermeye çalışıyor. Bu papaz suçlaması, senelerce sonra, halkın hareketini suçlamak isteyen bozguncuların hücceti olmakta devam edecektir. Her millet mücadelesi gerici, irtî-

ca veya tertip olarak vasıflandırılacaktır.

Şimdi de hristiyan emperyalistlerin telâkkilerini hatırlayalım :

FRANSAYA GÖRE TÜRKİYEDE GERİCİLER!

«Kemalist ihtilâl, bütün bunlara rağmen, müslüman kitlenin din duygularını ortadan kaldırmış değildir.

Vasıtaları, Atatürk'e göre hocalar olan arap tesiri, onun korktuğu gibi Türk milletinin birliğine ve bütünlüğüne zarar verememiştir. Ama, gene Atatürk'ün muhafazakâr gelenekçi ve gerici olmakla nitelediği doktrinler, millî yapının modernleşmesi çabalarına ayak bağı olmaktan geri durmamıştır. Daha çok bir gerici hareketi olan, dinin yeniden itibar kazanması olayı kendini bilhassa 1949 dan sonra hissettirmiştir.» (3)

Fransa'ya tesir eden kuvvetlerin telakkisi diyebileceğimiz bu görüşleri, Türkiye'deki her hareketi ancak din düşmanı olduğu nisbette sempatik bulacaklarının bir vesikası olarak kabul etmek icap eder. Bu vesikalar dinin itibar kazanmasından, milletin manen ve maddeten güçlü olmasından, kimlerin korktuğunu gösterir. Gerici, kılık diye uluyan bozguncu hainlerin kimlerin ajanı olduğunu isbatlar.

Aynı görüşlerin devamı olan aşağıdaki vesikayı da tetkik edelim :

«6 Eylül 1955 günü, İslâm taassubunun Atatürk'ün ölümünden 17 yıl sonra ne kadar canlı olduğunu ve müslüman kalabalıkları, kendi dinlerinden olmayan bütün yabancılara, ama aynı zamanda zenginliğe karşı harekete geçirme gücünü göstermiştir.» (4)

Hristiyan dünyasının Türkiye'deki halk hareketleri ve millî uyanışlar hakkındaki görüşlerini zikredilen vesikalardan çıkarmak mümkündür.

Athenegoras mektubunda 6-7 Eylül hadiselerinin bir tertip olduğunu ima ederken, Fransız albayı İslâmî, Mustafa Kemal'in ağzından, tahkir ve terzile cüret etmekte ve gerici doktrin olarak tavsife yeltenmektedir. Bu millet düşmanlarına göre, Türkiye'de her millî kimliktan, emperyalizmi yıkmaya tehlikesi tasadığından, itham edilmeli ve gözden düşürmelidir. Milletlerin ve milletimizin düşmanları, bu itham içinde iğrenç bir kelime bulmuşlardır : GERİCİLİK..

(Devamı Var)

1 — M.M. Kadroların vazifeleri

2 — Athenagorasın Menderes'e hitaben yazdığı 12 Eylül 1955 tarihli mektup. 1960 Türk İhtilâli. shf : 207 - Walter F. Weiker. İst. 1967.

3 — 1960 Türk İhtilâli - Walter F. Weiker. shf : 217.

4 — Adı geçen eser.

KOSİGİN

Kanada'ya yaptığı resmi ziyaret sırasında Kosigin bir Macar mültecisinin hücumuna uğramıştır. Parlamento meydana hücumu uğrayan Kosigin yaralanmamış fakat ceketi parçalanmıştır. «Macaristan'a Hürriyet» diye bağırarak Macar mültecisi emniyet mensuplarına yakalanmıştır.

Bu konu ile ilgili yorum «Bir Olay - Bir Yorum» sütununda dir.

KURU ÜZÜM

Memleketimizin ana ihracat maddelerinden olan üzüm ve incir ihracatı İtalyan ve Yunanların eline geçmek üzeredir. İhracatçıların yaptığı açıklamaya göre incir ve üzüm piyasasında yetkililer üzerlerine düşen vazifeyi yapmadığından dolayı, dış tekliflere cevap verilememiştir. İhracat edilemeyen kuru yemişler ise her yıl depolarda çürümeye mahkum edilmektedir.

Mesuller üzüm ve incir ihracatını yeteri kadar organize edemediği için İtalyan ve Yunanlılar yeniden incir üretimine başlamışlardır. Bir taraftan içine pislikler katılarak gözden düşürülen kuru yemişimizin haysiyetini yükseltmek icap ederken, bu vazifenin ihmal edilmesi iktisadi buhranımızı daha da derinleştirmektedir.

KAPİTALİST AHLAK

Yapılan araştırmalar sonucunda San Francisco'da yaşayan erkeklerden yedide birinin homoseksüel olduğu anlaşılmıştır. Araştırmacılar homoseksüelliğin ABD'de hızla yayıldığını belirtmişlerdir. Bilindiği gibi homoseksüeller New York'ta gösteri yürüyüşü yaparak diğer erkek ve kadınlara tanınan bütün hakların kendilerine de tanınmasını istemişlerdi. Kapitalist düzende durum böyle. En komünist düzende de ahlak anlayışı bundan farklı değildir.

MANİFESTO

Ankara İkinci Ağır Ceza Mahkemesinde «komünist Manifesto» adlı kitabı Türkçeye çevirip yayınlayan, Sosyalizm ve Bilim Yavınları Yöneticisi Süleyman Ege 7.5 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Ayrıca 2.5 yılda sürgün cezası verilmiştir.

FRANSA

Türk narkotik yetkililerine göre, uyuşturucu madde kaçakçılığını yöneten Marsilyalı kaçakçılar Türkiye'nin sırtından her yıl milyarlar vurmaktadır. Kaçakçılar, ham afyonu Türkiye'den çok ucuza temin etmekte fakat eroin haline çevirdikten sonra Amerika'ya toplam kilosu 375 bin liradan satılmaktadır. Böylelikle Fransa her kilodan 250-300 bin lira kazanırken bütün zorlukları çeken köylümüz ise çok cüzi bir gelir temin edebilmektedir.

Türkiye'de afyon ekiminin yasaklanmasını isteyen ABD'nin Fransa'ya ses çıkarmaması düşündürücüdür.

Jaques — Şaban — Delmas

ERMENİLER

Amerika'da yaşayan Ermeniler senelerden beri Türkiye aleyhinde propaganda etmekte idiler, son olarak ta «20. yüzyıl ilk Jenosid'i» diye Türk aleyhtarı bir kitap yayınlamışlardır. Kitapta Ermeniler'e yapılan sözde zulümler ve 1915 katliamları anlatılmakta fakat Ermenilerin erkeklerin harbe gitmelerinden dolayı bomboş kalan köyleri basarak yağlı nineleri dedeleri, küçükük yavruları hunharca öldürmelerinden zerrece bahis yoktur. Beyrut'ta kesik baş heykelini dikenler, Türk kızının suratına tükürenler şimdi de Amerika'da yalan ve iftira kampanyasını yürütmektedirler.

İRLANDA

Cumartesi günü Çekoslovakya'dan gizli İrlanda Cumhuriyeti ordusuna gönderilen silahlar Amsterdam'da ele geçirilmiştir. Daha geçen haftalarda da Karadeniz sahillerinde Bulgaristan'dan gelme kaçak mermiler ele geçirilmişti. Bütün dünyada vatan parçalamaya hareketlerinde komünistlerin parmağı vardır. Beynelmilel komünizm, İrlanda'daki mezhep kavgasını kendilerine istismar etmek istemektedir.

SEKS

Zürich Üniversitesi Profesörlerinden Dr. Kurt Biener, seksin yüzlerce kişiyi intihara sürüklediğini ileri sürmüştür.

Aşk problemlerinden en çok gençlerin etkilendiği söyleyen Prof. Biener, bunların büyük kısmının yirmi yaşına gelmeden intihara teşebbüs ettiklerini belirtmiştir.

Prof. Biener, seks meselesinden ötürü intihar ve intihara teşebbüs olaylarının, 15 ilâ 40 yaşları arasındaki kişilerde en büyük ölüm sebeplerinden birini meydana getirdiğini bildirmiştir. Proföser, bu oranın yüzde 30 civarında olduğunu söylemiştir.

BELÇİKA

Komünist cehenneminden kaçarak hürriyeti seçen Rus KGB'nin yüksek memuru Anatoli Çebotarev, Belçika'da değişik maskelerle faaliyet gösteren Rus ajanlarının isimlerini açıklamıştır. Rus ajanları, resmi sıfatlarla Belçikadaki Sovyet elçiliğinde çalışmakta idiler.

Vazifeleri NATO'daki diplomat ve subaylarla temas kurup, bilgi toplamaktı. Her komünist elçiliği Rus ajanlarının gizlenmesine yarayan maske kuruluşlarıdır.

KADDAFİ

Libya Devlet Başkanı Kaddafi, «Dünyanın neresinde olursa olsun, Arap Federasyonunun güç duruma bulunduğu Müslümanların yardımına koşmasını» istemiş fakat Sedat, böyle bir hareketin büyük Müslüman cemaatlerinin bulunduğu Rusya ve Çin'i kızdırabileceğini söyleyerek teklifi reddetmiştir. Hâdiseler, ajanların çirkin suratlarını teker teker teşhir ediyor.

BİR YANGIN DAHA

İstanbul'da vuku bulan iki lastik fabrikası yangınından sonra, Ankara'da Ortadoğu Teknik Üniversitesinde büyük bir yangın daha olmuştur. ODTÜ'nün makina bölümünde çıkan yangında önce benzin ve mazot depolarını ateş aldı ve uçak motorlarının ve öğrencilerin ders malzemelerinin tamamen yandığı tesbit edilmiştir. 7-8 milyon lira zarar vardır. Yangını kimin çıkardığı tesbit edilememiştir. Üstüste vuku bulan yangınlar sabotaj ihtimalini akla getirmektedirler.

LASTİK FABRİKASI

Kurtuluş'taki büyük bir lastik ayakkabı fabrikası yanmış ve büyük çapta maddi zarar meydana gelmiştir. Saat 8,15'te zemin kattan patlama sesleri duyulmuş daha sonra ise yağ bidonları ve kauçuk ateş almıştır. Önemli istihsal bölgelerimizde yapılan şüpheli sabotajlara karşı tedbir almak millî ekonomimiz için şarttır.

KAÇAK

Önemli sanayi kuruluşları yaptıkları açıklamada milyonluk tesislerin bozulan kısımlarının yedek parçalarının zamanında temin edilmemesi yüzünden verim düşüklüğünün meydana geldiği, bundan dolayı yedek parçaları kaçak olarak getirmek zorunda kaldıklarını belirtmişlerdir. Yedek parçaları temin edebilmek için 6 ay süren birtakım formalitelerin tamamlanmasının gerektiğini söyleyen iş adamları bu müddet zarfında fabrikalarının düşük üretimle çalıştığını, bunun zararının çok daha fazla olduğunu söylemişlerdir. Makinelerin ve yedek parçalarının Türkiye'de yapıldığını görmek her millet evlâdının arzusudur. Böylelikle milyonlarca Türk lirasının dışarıya akması önlenmiş olacak, yedek parça ihtalini ellinde bulunduran gayri millî unsurların vurgunları bitecektir.

KIBRIS RUMLARI

Lefkoşe'de birkaç yüz Rum, bir gösteri yapmışlar ve Enosis istemişlerdir. Grivas taraftarı oldukları anlaşılan Rumlara daha önce de Limasol'da gösteri yapmışlardır. Ayrıca Rum yedek subaylar birliği de bir bildiri yayınlarak «Enosis için hayatlarını vermeye hazır olduklarını» söylemişlerdir. Rumlara gözlerini kan bürümüştür.

PAKİSTAN

Pakistanlı bir yetkili Yugoslav Devlet Başkanı Yahudi asıllı TITO'nun Hindistan'ı ziyareti neticesinde yayınlanan ortak bildiride, Pakistan'ın içişlerine karışıldığını belirtmiş, bir devlet başkanının Pakistan'ı parçalamak isteyen bir politikayı tasvib etmesini kınamıştır. Ayrıca Pakistan'dan Hindistan'a mültecilerin akınının olmadığını söylemiştir.

21

EKİM

PERŞEMBE

22

EKİM

CUMA

23

EKİM

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Yasak Kitaplar

Askerî Yargıtay, İstanbul Sı kıyönetim Komutanlığı 1 numaralı Askerî Mahkemesinin bazı kitapların yasaklanması ve toplattırılması ile ilgili kararını tasdik etmiştir.

Hakkında yasaklama ve toplatma kararı bulunan kitaplar şunlardır:

Şehir Gerillasi, Friedrich Engels, Memo - Zin, Halk Savaşının Plânları, Lenin, Çimento, Yeni Demokrasi, Sınıf Mücadelesi, Köylü Meseleleri ve Sosyalizm, Ho Şi Minh'in Milli Kurtuluş Savaşımız, Aydınlık isimli Dergiler, Komünist Manifestosu, Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz.

Ayrıca 29 seks kitabı da yasaklanmıştır.

Diğer taraftan Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca, Ankara C. Savcılığından yasak kitapların, bildiri, dergi ve gazetelerin listesi istenmiş ve ha zırlanan liste Askerî Savcılığa gönderilmiştir.

Satışı ve dağıtımı yasaklanmış olan kitaplar şunlardır:

Türkiye'de Devrimci Cephe ve Dev-Genç (1965-1971), Sosyalizm Yolunda Mücadele ve Zaferle Dolu 25 Yıl, Stalin Me selesi Üzerinde, Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Çin Komünist Partisi, Kefentisiz Devrim, Seçme Eserler, Karl Marx'ın Toplum Kuramı, Yeni Şiirler (Nazım Hikmet), Bütün Eserleri (Nazım Hikmet), Lenin - Hayatı - Eserleri, Ne Yapmalı (Lenin), Karl Marx-Hayatı ve Eserleri, Sağ ve Sol Sapmalar Üzerine, Ekim Dersleri, Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Devlet ve İhtilâl, Kuracağız Herşeyi Yeniden, Leninizm mi, Sosyalizm mi? Halkın Demokratik Diktatörlüğü Üzerine, S.B.K.P. Yönetimivle Aramızdaki Ayrılıkların Kökeni, Başkan Mao'nun Eser lerinden seçmeler, Partinin Çalışma Tarzını Düzeltelim, Başkan Mao Çe Tung, Bolşevik Partisi Tarihi, Yürümek (Sevgi Sabuncu).

Mümtaz Soysal

Ankara Savcılığı Mümtaz Soysal'ın TRT hakkındaki ihbarını soruşturma mevzuu yapmış ve sonunda takipsizlik kararı vermiştir.

Mümtaz Sosyal, Sıkıyönetim mahkemesinde devam eden du ruşması ile ilgili olarak TRT haber bülteninde yer alan haberi, TRT'nin tarafsızlığını ihlâlede tarzda verdiğini iddia ederek, TRT Genel Müdürü Musa Ögün ve Ankara Savcılığına birer mektup göndererek ilgililer hakkında soruşturma açılmasını istemişti.

Sigara - Kanser

Stuttgart'ta Hastalık Sigortası Hekimler Cemiyeti Başkanı Dr. Siegfried Hausler adında bir doktor yaptığı basın toplantısında 70.000 sigara içen bir ferдин akciğer kanserine yakalanmasının her an mümkün olduğunu açıklamıştır. 70 bin hududunun ise günde yirmi sigara içen bir ferd için 10 yıl sonra tamamlandığını belirtmiştir. Vücutta beliren kanserin izlerinin silinmesi için 10 yıl hiç sigara içmemek gerekmektedir. Haussler, sigarayı bırakmak için vaktin hiçbir zaman erken olmayacağını söylemiştir.

Toprak Reformu

Başbakan Ekonomik İşler Yardımcısı Atilla Karaosmanoğlu Toprak Reformu Hedef ve Stratejisini hazırlayanların ismini açıklamıştır. Bunlar Ziraat Mühendisleri Odası Bşk. Cemil Kaleli, Ziraat Mühendisi ve ziraî iktisatçı Doğan Kayram, Harita Albayı Mustafa Erşahin, Harita Binbaşı Ercan Tuna, DPT İktisadî Planlama Başkan vekili Hikmet Çetin, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Ziraî İşletme Profesörü Ziya Gökalep Mülâyimdir. Ayrıca T. Reformu ön tedbirler tasarısını hazırlayan 2. Komisyonu da şunlar teşkil etmiştir: Haldun Derin (Bşk.), Prof. Ümit Doğanay, Doç Aydın Aybar, Prof. Adnan Güriz, Rafet Erim (hukukçu) Doğan Kayran; Prof. Ziya Gökalep İkinci komisyon: Haldun Derin, Saadettin Ağalar, Halim Çorbacı, Ümit Doğan, Necdet Öcal.

Pablo Neruda

Mükâfatlarını umûmiyetle Yahudilere ve Komünistlere veren Nobel Mükâfatının jürileri, Edebiyat dalında da Şili'li bir Marksist olan Pablo Neruda'yı mükâfatlandırmıştır. Neruda'yı Şili'nin Marksist Başkanı Al lende tebrik etmiştir.

Agnew

ABD Cumhurbaşkanı Richard Nixon'ın yardımcılarında Yunan asıllı Spiro Agnew, Türkiye ve İran'dan sonra anavatanı olan Yunanistan'a gitmişti. Agnew, Yunanistan'a gittiği uçakta bir konuşma yapmış, Amerika'nın Yunanistan'a yardımını kesmeyeceğini, böyle birşey mevzu bahis olsa bile, Nikson'un böyle bir karara yanaşmayacağını, çünkü «Yunanistan'a askerî yardımın Amerika için büyük önem taşıdığını» söylemiştir.

Sun'i Gübre

İzmir Ziraat Odası Başkanı Reşid Kurşun, sun'î gübrenin toprağı çoraklaştırdığını açıklamış ve bu gübre kullanılsa da hi, hayvan gübresiyle barıştırılarak toprağı katılması gerektiğini belirtmiştir. Reşid Kurşun'un bu konuyla ilgili sözleri şöyledir: «Üreticiler, sun'î gübreyi hayvan gübresiyle birlikte kullanmalıdırlar. Aksi takdirde, kısa zaman sonra bu verimli araziler çoraklaşmış olacaktır. Mecmuamızın 45. sayısında sun'î gübrenin toprak üzerinde ne gibi tesirleri olduğu nu geniş bir tarzda açıklamış ve bu duruma çare bulunmasını şart olduğunu belirtmiştir.

Hikmet Kıvılcımlı

Sıkıyönetim Komutanlıklarınca aranırken Gizli Komünist Partisinin bir tertibiyle yurtdışına kaçırılan Hikmet Kıvılcımlı'nın Belgrad'da öldüğü açıklanmış, ölü daha sonra Türkiye'ye gönderilmiştir. Türkiye'de eşi Emine Kıvılcımlı tarafından alınan ölü, ömrü boyunca inanmadığı dinî usullerle kaldırılmak istenmiş ve Bayezit ağı camisine getirilmiştir. 20 kişilik toplama bir cemaatle namaz kılınmış ve gariptir ki müslüman mezarlığına götürülmüştür.

KOMÜNİZME BÜTÜN DÜNYADA İSYAN VAR

Asrımızda, dünyamızın siyasî coğrafyası, görünene ve görünmeyen esaretlere düşmüş milletlerle doludur. Bir yanda Beynelmîl Komünizmin milyonlarca insanın kan, et ve kemiklerinin üzerinde kurduğu cemiyetler, diğer yanda da kapitalizmin materyalistleştirdiği ahîksız, egoist, seks çılgını olmuş zavallı toplumlar... İnsanca yaşama hakları elinden alınmış milletler öyle muzdarip ki... Vietnamlı'nın havaya dağılan kan kokusunu, Türkistanlı'nın arşa yükselen hürriyet çığlığı çoktan bastırmış! Rus tanklarının paletleri altında feryat eden Macarlı genç ile Polonya'da ayaklanan onbinlerce işçinin haykırışlarında hep aynı manâ gizli: Biraz hürriyet...

Bugün Macaristan, tıpkı Batı Türkistan, Polonya, Romanya, Bulgaristan, Yugoslavya gibi Rusya'nın peyki durumunda bir ülkedir. II. Dünya harbinden sonra Beynelmîl politikalarca komünistleştirilen 1945 Yalta Konferansı ile Moskof istahına terk edilen ve Trianon Versailles antlaşması ile parçalan Macaristan'da, bugün gülmeyi unutan milyonlarca insan var. Yapılan zulüm ve işkence o kadar fazladır ki, sadece 23 Ekim 1956 Macar ihtilâlinde sonra 63.000 Macar genci Sibiryadaki ölüm kamplarına sürülmüştür. Bununla kalınmamış 1956 ihtilâlinde sonra hazırlanan «Mecburi Çocuk Düşürme Nizamnamesi» ile bugüne kadar 2 milyon 500 bin çocuk doğmadan katledilmiş, böylece Macar milletin imhasına gidilmiştir.

İşte geçtiğimiz hafta içerisinde Ottawa'da cereyan eden hadiseyi ancak bu gerçeklerin ışığında değerlendirebiliriz.

18 Ekim 1971 günü Kanada'ya resmî bir ziyaret yapmakta olan Sovyet Rusya Başbakanı Aleksy Kosigin, Ottawa'daki Parlamento binası önünde: «YAŞASIN HÜR MACARİSTAN» diye haykıran bir Macar milliyetçisi tarafından tartaklanmış ve yere yıkılmıştır. Hadise, sadece bir Rus Başbakanının hırpalanması hadisesi değildir. Onun şahsında bir sistemin protesto edilmiştir. Silâh zoruyla köle yaşamaya mecbur edilen milyonlarca Macarlı'nın biriken kin ve intikamının ifadesidir.

Her geçen gün komünizme karşı patlayan isyanlar, protestolar daha yarım asırlık bir ömre sahip olmasına rağmen bu sistemin çökeceğini müjdelemektedir. İnsanlık ideallerinin en büyük istismarcısı bu rejim elbetteki 21. yüzyılda sadece tarih olacaktır.

Ne var ki, milletlerin komünizmi atıp, yerine kendi millî sistemlerini ikame etme ve insanlığın gerçek kurtarıcısı ideolojinin sineline koşma hareketi kendiliğinden olmayacaktır. Bu elbetteki teşkilâtli ve haklı bir doktrinin şekillendirdiği samimi insan gruplarının vereceği mücadele ile gerçekleşecektir.

Hadisenin, dünya milletleri ve hususen de milletimizi ilgilendiren bir başka yönü daha vardır.

Türkiye açısından düşünülecek olunursa; Türkiye bugün K. Çin ve Sovyet emperyalizminin esiri olmuş 100 milyon Müslüman - Türk'ün hâmisî tek devlettir. Türkistan meselesine sahip çıkacak bir Türkiye sadece «Kendi öz kardeşine dost elini uzatmak» payesini değil, esir milletlerin başlatacakları millî inkılâp hareketlerinin de öncüsü olmak şeref ve haysiyetini kazanacaktır.

NOT: Mecmuamızın 19-25 Ekim 1971 tarihli sayısının 7. sayfasında Macaristan ile ilgili yazımızın bazı yerleri hatalı çıkmıştır. Doğrusu şöyle olacaktır:

«...Macarlar, Rus tanklarına 30 bin kurban vermişlerdir. Aynı zulüm ve emperyalizm Kafkasya'da, Kırım'da ve Türkistan'da da tatbik edilmiştir. Milyonlarca Türk kardeşimiz işkencelerle şehit edilmiştir.»

İngiliz Kraliçesi ve Abdinin Gazetesi

Geçen hafta gazete sayfalarını en çok işgal eden mevzu, İngiltere Kraliçesi II. Eliza beth'in Türkiye'ye yapmış olduğu resmi ziyaret olmuştur. Pek çok gazete ve dergi bu ziyareti bahane ederek, İngiltere üzerine birçok yazılar yazdılar, çeşitli yorumlar yaptılar. Beş asırdır devam eden Türk İngiliz münasebetlerini keyifle rince değerlendirdiler.

II. Elizabeth'in ziyaretine en çok yer ayıran gazete «Milliyet» oldu. Bu gazetede haberler, yorumlar, makaleler ve methiyeler günlerce devam etti.

Türk - İngiliz münasebetleri çeşitli cihetlerden ele alındı. Milliyet; kâh bir İngiliz gazetesi, gibi kâh kraliyet hanedanının

yayın organı gibi renkten renge girdi.

Öyle ki kendi ülkemizin devlet büyükleri bile haber ve resimlerde kabili ihmal bir yer işgal ediyordu. Hatta Milliyet'in sayfalarında diğer bir yazıyla çelişkiye düşen nice yazılar yayınlandı. Bunların hepsini burada anlatamayacağız. Sadece birkaç misal vererek takdiri okuyucularımıza bırakmak istiyoruz. Şimdi malûm gazetenin 19 Ekim tarihli nüshasındaki bir makaleden parçalar okuyalım :

«Osmanlıların çöküş döneminde en faal olan yabancılar, İngiliz sefirleridir (...) Osmanlı memleketini 19. yüzyılda adeta İngiliz sefirleri yönetmekte, kendi çıkarları uya-

rinca siyasete ve ticarete yön vermektedirler. Dönemin ünlü fermanlarını hazırlayanların başında İngiliz sefirleri gelmektedir.»

Şimdi de aynı gazetenin diğer bir nüshasında yazılan makalelerdeki ifadeleri görelim :

«20. yüzyılın başlarına kadar İngiltere, Türkiye'nin en başta gelen yabancı dostu niteliğine ulaşmıştı. Ancak bu dostluk, bir menfaat karşılığı olmamakla beraber...»

Şimdi ilk ve son parçadaki ifadelerle dikkat edelim: Birin de İngiliz sefirleri için, «Kendi çıkarları uyarınca...» denilmekte. Diğerinde ise yine İngiltere hakkında; «Ancak bu dostluk bir menfaat karşılığı olmamakla beraber...» şeklinde yazılmaktadır. Bu ifadeler bir başkasının ağzından da olsa, Milliyet gazetesinin bunları yayınlanması neyin ifadesidir?

Yazıların diğer bölümlerinde Lord Curzon, Churchill, Loyd Corc gibi İngiliz diplomatlarının Türk dostluğu (!) ısrarla anlatılmakta ve bunlar için şu

basında
ideolojiler
kavgası

şekilde tabirler kullanılmaktadır:

«Lord Curzon: Bir Türk Dostu» «Bir Dost Daha: Churchill» «Türkiye'nin İngiliz Dostları».

Ayrıca naklen yayınlanan yazının bir bölümünde de bu dostluğu Türkiye'nin bozduğu ifade ediliyor. Güya I. Dünya Savaşında Türkiye İngilizlerin değil de Almanların safında harbe katılmış, halbuki taraf-sız kalmalıymış. Topraklarına göz dikilen ve sırf, bu yüzden, başlayan savaşta Türkiye İngiltereye yardım mı etmeliydi?

ÖZEL İLÂVE

II. Elizabeth'in gelişiyile ilgili olarak Milliyet gazetesi bir de ilâve verdi. 12 sayfalık ilâve, İngiltere parasiyle İngilterenin propagandasını ya-

pıyor. İngiliz parasiyle diyoruz; çünkü, bütün İngiliz firmalarının ilân ve reklâmları basılmış. Yazıları ise baştan başa yukarı da ismi geçen devlet adamlarına düzülen methiyelerle dolu.

Burada Lord Curzon'un, Loyd Corc'un, Churchill'in ve diğerlerinin milletimiz hakkındaki düşüncelerini uzun uzadıya anlatacak değiliz. Buna imkânda yol. Fakat bunların zamanlarında yaptıkları, en adil bir mahkeme olan tarihin sayfalarında bütün açıklığıyla görülmektedir. Haşmetli İmparatorluğumuzun yıkılışı ve bugünkü hale gelişimizin baş mes'ûlü, Lord Curzonlar, Loyd Corclar, Palmerston'lar değil midir? Bunları değil bir Türk, bir İngiliz bile inkâr edemez. Ama Abdi'nin gazetesi belki...

Yalan Kampanyasının Baş Aktörleri

Herkes tarafından kolayca takip edilebildiği için basın organları günümüzde en kuvvetli propaganda vasıtası olmuştur. Ülkelerin sosyal, iktisadi ve kültürel hayatlarına hükmeden ideolojik güçler basın, va sitalarını da ellerinde toplayarak kuvvetli basın tröstleri kurmuşlardır. Bilhassa memleketimizde, Hürriyet Gazetesinden Günaydın'a, Fotospor'dan Resimli Roman'a kadar bütün basın organlarına damgasını vuran sionizm politikası, basın hayatını kâmilan kontrolü altına almış bulunmaktadır.

Bir ülkede basın organları geniş çapta, etkâri umumiye-nin doğmasını sağladıktan başka, şekline de yön vermektedir. Her fert cemiyetin bir aza-sı olduğu için cemiyetin bağılı olduğu düşünme prensiplerine göre düşünür. Cemiyet ise, propaganda vasıtalarının tesiriyle müsbet veya menfi yön-de bir fikre sahip olur, olayların yorumunu belli ve temel prensiplere göre yapar. belli konularda belli kanaatlerin sa-hibi olur. İşte etkâri umumiye denilen unsur böylece hasil olur ve propaganda vasıtalarının ısrarlı yayını ile katı şeklini alır.

Memleketimizde Yahudi gü-dümlü gavrı millî basın her o-laya beynelmilel politikanın, rengini vermektedir. Bazen en havatî millî meselelerden tek satırla bahsedilmemekte, fa-

kat bilmem hangi aktörün k-ra-vatının markası ilân edilmek-tedir. Meselâ Türkistan, Batı Trakya gibi dış meselelerimizin üzerine sünger çekilmekte, Kıbrıs hakkında ise lütfen bir-kaç kelime yazılmaktadır. Fa-kat hergün komünist Vietnam'ın tellâliği yapılmaktadır.

Yine Türkiye'de gavrı millî ve Yahudi güdümlü basın: her millî kımıldanışı ister millet-ten, ister ordudan gelsin, geri-cilikle, irtica ile, faşistlik ve Amerikan usaklığıyla damga-larken, üç buçuk komünistin kınkızıl adamlarına tramvay cıalmış, enternasyonal marslara temno tutmuyor. İşte gavrı millî basının bu ihanetidir ki, Türkiyemizi 12 Mart'ın eşliğine getirmiştir.

Surası muhakkaktır ki Yahu-di güdümlü basının her satırı maksatlı olup vatan ve ıftira kokmaktadır. Her haber aracı, rılsa görüldü ki pek çoğunun va aslı yoktur, va da tahrif edilmiştir. Bu akseriya gözler-den kaçır. Fakat yine de gavrı millî basının safsatları tekziplerle doludur. Asa'îda Yahudi güdümlü basının birkaç mü-mesilinde intisar eden tekzip yazıları görülmektedir. Bunlar okunucuya sadece bir fikir ver-mek yönünden alınmıştır. Hat-tâ bazen öyle oluyor ki bir ga-zetede aynı gün iki tekzip bir-den yayınlanıyor. Gelin de bun-ların ahlâk numarasını birlik-te verelim.

Birkaç yıldır Milliyet gazete-si tarafından yapılmakta olan «güzellik yarışması» (!) bu se-ne de yapıldı. Bir düzine genç kız yine kasaplık koyun gibi tartıldı, ölçüldü. Sonra da söz-de yarışmaya katıldılar.

Güzellik yarışmaları memle-ketimizde çok yapılan bir mev-zu olmuştur. İlk defa dönme-ler ve gayri millî azınlıklar ta-rafindan yurda sokulmuş olup, yine de on'ar tarafından idare edilmektedir. Meselâ Milliyet'in yarışmasında (!) yarışmacı kızların öğretmen (!) Janin Vink denilen bir Yahudi kadı-nıdır. İşte kızlarımıza hangi zihniyetin temsilcileri tarafın-dan yön verildiği apaçık orta-da.

Gayri millî basının baş tem-silcisi Milliyet, kendi propagan-dasını yapabilmek için genç kızların vücutlarını en alçak ve en şeytanî metodlarla istis-mar etmektedir. Diğer taraftan da yarışma merakıyla gazete-bi nasına dolan genç kızlar, gazete personeline leziz birer av teşkil etmektedir. Nitekim aynı gazetede karikatür cizen Bedri bunu mizahî vollarla pa-zar ilâvelerinde itiraf etmiştir. Yok efendim kızların çalışma odası yemek salonunun bitiş-gindeymiş de yemekte bile tatlanmış. Mesai ar'aları, kızlar olunca iyi çalışıyormuş. Her biri bir odada bir merdi-ven basında harem hayatı yaşı-yormuş. İşte bunlar güzellik ya-rışmasının, Bedri'nin fırçasın-dan damlayan gizli yönleri.

«Elemeyi kaybettiğime ağla-mıyorum, ailemi düşünüyorum. Onlar için üzülüyorum, onları büyük masrafa çıktım, tuvalet yaptırdım, ayakkabı aldım. O-

nun için üzülüyorum.»

Bu da yarışmaya katılan bir genç kızın feryatları. Bir diğ-e-ri ise: «Ben böyle şeylere ka-tılmazdım, ama beni zorladılar, tahrik ettiler» diyor.

Yarışmaya katılan her kız büyük masraflara girmektedir. En lüks, son moda eşyalar al-maktadır. Böylece bol miktar-da para harcamaktadır. Bu pa-ralar ise ya Mişon'un, ya da Hamo'nun kasasına akmakta-dır. Çünkü lüks eşya satanlar azınlıklardır. Böylece o pa-ralar bir Yahudi vasıtasıyla di-ğer bir Yahudinin kasasına dolmaktadır.

Öte yandan yarının anası o-lacak Türk kızları, gayri ahlâ-

kî usullerle iyice dejenere e-dilmekte, iffet ve hayadan na-sibini alamamış birer zavallı haline getirilmektedir.

Böylece gerçek emperyalizm tarafından körüklenen ahlâkî buhran gün geçtikçe artmakta millî varlığımızı tehdit eden bir kanser haline gelmektedir. Millet'in temeli olan aile mef-humu, namus, ahlâk, haya duy-guları rencide edilerek gençli-gimiz Avrupa'nın düştüğü seks bataklığına gömülmek isten-mektedir. Milletçe kuvvetli ol-mak sıhhatli olmak istiyorsak gayri ahlâkî, gayri insanî, gay-ri millî hiç bir şeye iltifat et-memeliyiz.

— İnsan olduğunı zanneden bir kısım mahlûk ecdadını bu reklâmdaki gibi tahayyül ediyor. Bu reklâm Milliyet Gaze-tesinden alınmıştır.